

भस्म गर्ने आगो

जीवनको सुवास वा ज्वालामुखी यातना ?

डियान डेल्लेभ

केभिन जे मुल्लिन्स

भस्म गर्ने आगो

जीवनको सुवास वा ज्वालामुखी यातना ?

डियान डेल्केभ

केभिन जे मुल्लिन्स

प्रकाशक:

Loveofgod-nepal.com

सामग्रीहरू

आगो परमेश्वरबाट आयो	4
शब्द र प्रकृति को दर्पण.....	6
मानिस र पृथ्वीको बिचको सम्बन्ध.....	7
बाढीले उही सिद्धान्तमा काम गर्छ	10
व्यवस्थाको दर्पण.....	14
क्रूसको प्रकाश.....	18
परमेश्वरको मुहार लुकाउनु.....	20
न्याय.....	26
आगोको ईश्वरीय गुण	32
परमेश्वरको प्रेम जीवनको सुगन्ध वा ज्वालामुखी सास्ती	40
परमेश्वरको महिमित चरित्र.....	50
परमेश्वरबाट आएको आगो.....	58
सजायको चरम विन्दु.....	66
निष्कर्ष	69

प्रकाशक:

Loveofgod-nepal.com

आगो परमेश्वरबाट आयो

हजारौं वर्ष पछि आगोको इन्साफको वर्णन धेरै व्यक्तिहरूको लागि अन्तिम अपूरणीय प्रमाण हो कि परमेश्वरले सीधा मानिसहरूलाई मार्नुहुन्छ:

एक हजार वर्ष बितेपछि शैतान त्यसको कैदबाट छोडिनेछ, र पृथ्वीका चारै दिशामा भएका देश-देशका मानिसहरूलाई बहकाउन, अर्थात् गोग र मागोगलाई लडाइँको निम्ति भेला गर्न निस्केर आउनेछ। तिनका संख्या समुद्रका बालुवा जतिकै हुनेछ। तिनीहरूले सारा पृथ्वीभरि गएर सन्तहरूका छाउनीको वरिपरि र प्रिय सहरलाई घेरे, तर स्वर्गबाट आगो बर्सेर तिनीहरूलाई भस्म पाऱ्यो। तिनीहरूलाई बहकाउने त्यो दियाबलस आगो र गन्धकको कुण्डमा फालियो, जहाँ त्यो पशु र झूटो अगमवक्ता पनि थिए। त्यहाँ तिनीहरूले दिनरात सदासर्वदै यातना भोग्नेछन्। -

प्रकाश २० : ७-१०

धर्मशास्त्रको सतही पढाइले यस्तो गाह्रो पाठलाई मिल्दोजुल्दो गरी कसैलाई पनि परमेश्वरले सजिलै मार्नुहुन्छ भन्ने धारणामा सजिलै डोऱ्याउन सक्दैन, तर त्यो नरक सदाको लागि रहनेछ, किनभने प्रकाशको अघिल्लो ठाउँमा हामी उही घटनाको बारेमा निम्न कथन पाउँछौं:

“तिनीहरूका यातनाको धूवाँ सदासर्वदा मास्तिर गइरहनेछ। तिनीहरू यी नै हुन् जसले त्यो पशु र त्यसको मूर्तिलाई पूजा गर्छन्, र त्यसका नाउँको छाप लिन्छन्। तिनीहरूले दिनरात कहिल्यै पनि आराम पाउनेछैनन्।” - प्रकाश १४ : ११

जब कुनै खास विषयमा सबै शास्त्रपदहरू सहमत हुन्छन्, तब मात्र हामी यो निश्चित हुन सक्छौं कि हाम्रो सिद्धान्त सत्य छ। आगोको कुण्डमा दुष्टको प्रत्यक्ष कार्यवाहकको रूपमा परमेश्वरलाई प्रस्तुत गर्ने व्याख्यामा सबैभन्दा ठूलो विरोधाभास भनेको येशू ख्रीष्टको जीवन हो। ख्रीष्टले आफ्ना पिताको चरित्र पूर्ण रूपमा प्रकट गर्नुभयो र जब हामी पृथ्वीमा उहाँको जीवनलाई हेर्दछौं, तब हामी जान्दछौं कि परमेश्वर वास्तवमा कस्तो हुनुहुन्छ:

“येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “फिलिप, यतिको समयसम्म म तिमीहरूसँग छु, तैपनि तिमीले मलाई चिन्दैनौ ? जसले मलाई देखेको छ, त्यसले पितालाई देखेको छ। तिमी कसरी भन्न सक्छौ, हामीलाई पिता देखाइदि नुहोस् ?” - यूहन्ना १४:९

“जुन काम तपाईंले मलाई दिनुभयो, त्यो पूरा गरी तपाईंलाई पृथ्वीमा मैले महिमित तुल्याएको छु। “संसारबाट जुन मानिसहरू तपाईंले मलाई दिनुभयो, तिनीहरूलाई तपाईंको नाउँ मैले प्रकट गरिदिएको छु। तिनीहरू तपाईंका थिए, अनि तपाईंले तिनीहरू मलाई दिनुभयो, र तिनीहरूले तपाईंको वचन पालन गरेका छन्।”

- यूहन्ना १७:४,६

जब ख्रीष्ट यस पृथ्वीमा हुनुहुन्थ्यो, उहाँले कसैलाई पनि मार्नुभएन। जुनसुकै घटना प्रकाश २० मा वर्णन गरिएको छ, यो परमेश्वरको पुत्रले पृथ्वीमा हुनुहुँदा आफ्नो पिताबाट प्रदान गर्नुभएको प्रकाशको विरोधाभासपूर्ण हुन सक्दैन। यो दिमागमा राख्दै हामी प्रकाश २०: ७-१०, मा भएका घटनाहरूमा योगदान पुऱ्याउने कारकहरू केलाउनेछौं, जस्तो कि ती बाइबल भरि वर्णन गरिएका छन्।

शब्द र प्रकृति को दर्पण

धर्मशास्त्रले हामीलाई भन्दछ कि परमेश्वरले १) आफ्नो वचनले संसार सृष्टि गर्नुभयो, २) उहाँ यसलाई एउटै वचनले निरन्तरता दिनुहुन्छ, र त्यो ३) यो वचन उहाँको एक मात्र पुत्र हो:

“परमप्रभुको वचनले आकासहरू निर्माण भए, र उहाँकै मुखको सासले त्यहाँका ग्रह-नक्षत्रहरू। किनकि उहाँका मुखको वचनले सारा सृष्टि रचियो, उहाँले आज्ञा गर्नुभयो, र त्यो स्थिर रहयो।” - **भजनसंग्रह ३३:६,९**

आदिमा वचन हुनुहुन्थ्यो, वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, अनि वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। उहाँ आदिमा परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो। सबै थोक उहाँद्वारा बनिए, र बनिएको कुनै थोक पनि उहाँविना बनिएन।

“अनि वचन देहधारी हुनुभयो, र अनुग्रह र सत्यताले पूर्ण भई हाम्रा बीचमा वास गर्नुभयो। हामीले उहाँको महिमा देख्यौं, जुन महिमा पिताबाट आउनुभएको एकमात्र पुत्रको जस्तो थियो।” - **यूहन्ना १: १-३,१४**

उहाँ अदृश्य परमेश्वरको प्रतिरूप, सारा सृष्टिका ज्येष्ठ हुनुहुन्छ, किनकि उहाँमा नै सबै थोक सृष्टि भएका थिए। स्वर्गमा र पृथ्वीमाथि भएका दृश्य र अदृश्य थोकहरू, चाहे सिंहासनहरू, चाहे प्रभुत्वहरू, चाहे प्रधानताहरू, चाहे अधिकारहरू, सबै थोक उहाँद्वारै र उहाँकै निमित्त सृजिएका हुन्। उहाँ नै सबै कुराभन्दा अगाडि हुनुहुन्छ, र उहाँमा नै सबै कुरा बाँधिएर रहेका छन्। - **कलस्सी १: १५-१७**

किनकि सबै थोकहरू परमेश्वरको पुत्रले “बाँधेर” राख्नु भएकोले यसको मतलब यो हो कि उहाँको शक्तिको निरन्तर कार्य नगरी पूर्ण अराजकता हुने थियो। परमेश्वरको वचनमा संसारको सबै थोक परमेश्वरकै शक्तिले सँभाल्दछ, - हाम्रो प्रभु येशू ख्रीष्ट। तर त्यहाँ एक चीज छ जुन यस शक्तिले निरन्तरता पाएको व्यवस्थालाई खलबल पार्नसक्छ र त्यो पाप हो:

परमप्रभुले भन्नुभयो, “यो तैले के गरिस् ? तेरो भाइको रगतले भूमिबाट मलाई दुहाई दिइरहेछ। तँ अब श्रापित भएर यस भूमिबाट खेदिएको छस्, जसले तेरो भाइको रगत तेरो हातबाट लिनलाई आफ्नो मुख उघाय्यो। तैले भूमिको खेती गर्दा अब उप्रान्त त्यसले तँलाई आफ्नो उब्जनी दिनेछैन। तँ पृथ्वीमा एक विनाचैनको डुलुवा हुनेछस्।” - उत्पत्ति

४: १०-१२

“पृथ्वी सुक्या हुनेछ, र त्यो ओइलाउँछ। संसार दुर्बल हुन्छ, र त्यो ओइलाउँछ। पृथ्वीका उच्च दर्जाका मानिसहरू दुर्बल हुन्छन्। पृथ्वी त्यसमा रहने मानिसहरूद्वारा दूषित पारिएको छ। तिनीहरूले नियमहरू उल्लङ्घन गरेका छन्, कानूनहरू भङ्ग गरेका छन् र सदासर्वदाको करार तोडेका छन्। यसकारण एउटा सरापले पृथ्वीलाई भस्म गर्छ, र त्यसका मानिसहरूले दोषको दण्ड भोग्नेपछि। यसैकारण पृथ्वीका बासिन्दाहरू जलाइए, र थोरै मानिसहरू मात्र बाँकी रहेका छन्।” - यशैया २४: ४-६

मानिस र पृथ्वीको बिचको सम्बन्ध

ध्यान दिनुहोस् कि कयिनले उसको भाइको हत्याबाट आएको श्राप निर्जीव प्रकृतिमा परेको थियो। यसको कारण यो थियो किनभने आदम पृथ्वीको सृष्टिको प्रमुख (प्रभुत्व) भएकोले प्रकृतिसँग ईश्वरीय सम्बन्ध थियो।

“अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा, हाम्रै प्रतिरूपमा बनाऔं। तिनीहरूले समुद्रका माछाहरू, आकाशका पक्षीहरू, पाल्तु पशुहरू र जमिनमा चलल गर्ने सबै जन्तुहरूमाथि अधिकार गरून्।” परमेश्वरले तिनीहरूलाई आशिष् दिनुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “फलदै-फुल्दै, वृद्धि हुँदै, पृथ्वीमा भरिँदै र त्यसलाई आफ्नो वशमा पाउँजाओ। समुद्रका माछाहरू, आकाशका

पक्षीहरू तथा पृथ्वीका सबै जीवित प्राणीहरूमाथि अधिकार गर।” - उत्पत्ति १:
२६,२८

आदमको पतन भएपछि पृथ्वी र यसमा भएका सबै थोकले परमेश्वर विरुद्धको विद्रोह झल्काउन थाल्यो। यसले पशुको तीव्र डाहा र विषाक्त झार वनस्पतिको घटनाको वर्णन गर्दछ:

“त्यसपछि आदमलाई उहाँले भन्नुभयो, तँले तेरी पत्नीको कुरा सुनेर मैले नखानू भनेको रूखको फल खाएको हुनाले, “भूमि तेरो कारण श्रापित भएको छ। तेरो जीवनभरि दुःखसँग त्यसको उब्जनी तँले खानेछस्। त्यसले तेरो निम्ति काँडा र सिउँडीहरू उमार्नेछ, र तँले खेतको सागपात खानेछस्।” -उत्पत्ति ३:१७,१८

ईश्वरीय ढाँचामा पृथ्वी र यसमा भएका सबै चीजहरू मानिसमा ऐना हुन्। परमेश्वरले यस्तो गर्नुभयो ताकि मानिसले प्रकृतिमा भएका घटनाहरू हेरी पापको कारण परमेश्वर र धार्मिकताको साथ उसको सम्बन्धमा केही गडबडी रहेको छ भनेर बुझ्न सक्दछ। प्रकृतिमा अव्यवस्था मानव को मानिस मा अराजकता को एक अभिव्यक्ति थियो, त्यसै गरियो ताकि मानिससँग एक दृश्य मद्दत हुनेछ उसलाई मद्दत गर्न कि त्यहाँ एक समस्या भएको थियो, र त्यसपछि पश्चाताप (हाम्रो शरीरको दुखाइ जस्तै, जब हामीलाई चोट लाग्छ हामी जान्दछौं केहि गलत छ)। यदि मानिस परमेश्वरसंग मिलापमा भयो भने, पृथ्वीले पनि राम्रो फल फलाउँदै त्यो झल्काउने थियो। यसै कारणले गर्दा जब इस्राएलका वरपरका राष्ट्रहरूले मूर्तिपूजामा रहरिहने निर्णय गरे, उनीहरूले आफ्नै विद्रोहको निम्न प्रतिबिम्ब उनीहरू आफू बसेको पृथ्वीबाट प्राप्त गरे :

“त्यसरी नै त्यो देश अशुद्ध भएको हो। अनि मैले त्यसमाथि त्यसका अधर्मको दण्ड उठाएँ, र देशले आफ्ना बासिन्दाहरूलाई उकेलेर फ्याँकियो। मेरा विधिविधान पालन नगरेर यदि तिमीहरूले त्यस देशलाई अशुद्ध पाउनु भने

त्यसका पूर्वबासिन्दालाई झैं तिमीहरूलाई पनि त्यसले उकेलेर फ्याँकिदिनेछ।” -
लेवीहरू : १८:२५,२८

पृथ्वीले यसमा परमेश्वरको शत्रुले छरेको कुरा पनि प्रकट गर्दछ:

“घरका मालिकका कमाराहरूले आएर उसलाई भने, ‘हजूर, के तपाईंले आफ्नो खेतमा असल बीउ छन्नुभएको होइन ? त्यहाँ सामा कहाँबाट आयो ?’ “घरको मालिकले तिनीहरूलाई भन्यो, ‘कुनै शत्रुले यसो गरेको हो।’ कमाराहरूले उसलाई भने, के हामी गएर ती बटुलौं ?’ - मती १३: २७,२८

प्रभुको क्षेत्रमा शत्रु भनेको शैतान थियो, जसले हाम्रा प्रथम मातापिताको पतन पछि हाम्रो संसारमा स्वामित्व दावी गर्‍यो:

“एक दिन स्वर्गीय दूतहरू परमप्रभुको सामुन्ने उपस्थित हुँदा शैतान पनि तिनीहरूसँग आयो। परमप्रभुले शैतानलाई सोध्नुभयो, “तँ कहाँबाट आईस् ?” त्यसले भन्यो, “पृथ्वीमा चारैतिर घुमफिर गर्दै आएको हुँ।” - अय्यूब १:६,७

“त्यसले उहाँलाई एउटा उच्च स्थानमा लगेर एकै क्षणमा जगत्का सबै राज्यहरू देखायो। दियाबलसले उहाँलाई भन्यो, “म यो सारा अधिकार र यिनको गौरव तपाईंलाई दिनेछु, किनभने यी सबै मलाई सुम्पिएका छन्, र म जसलाई इच्छा गर्दछु, त्यसलाई दिँदछु। तपाईंले मलाई दण्डवत् गर्नुभयो भने यी सबै तपाईंका हुनेछन्।” - लूका ४:५-७

“त्यसैले म (येशू) तिमीहरूसँग अब धेरै बोल्नेछैनँ, किनभने यस संसारको शासक (शैतान) आइरहेछ। त्यसको ममाथि केही शक्ति छैन।” - यूहन्ना १४:३०

त्यसकारण आदमको पतनको समयदेखि नै पृथ्वीले आदमको विद्रोहको चरित्र उसको नयाँ स्वामी शैतानको प्रभावबाट परमेश्वर तर्फ प्रतिबिम्बित गर्दछ।

बाढीले उही सिद्धान्तमा काम गर्छ

यदि यो ख्रीष्ट मार्फत परमेश्वरको अनुग्रहको लागि नभएको भए शैतानले आफ्ना सबै प्रजाहरूलाई नष्ट गर्थ्यो। शैतानले मान्छेहरूको फाइदा मात्र लिन्छ जब उनीहरू उसको दर्शनको - पापको मध्यस्थकर्ता बन्छन्। यसप्रकार जलप्रलयअघिको समयमा, मानवजातिहरूले उसको चरित्रलाई प्रतिबिम्बित गरेकोमा शैतान खुशी भए। मानिसहरू यति धेरै जोडिएका छन् र तिनीहरूका पापहरू मा उनीहरू लाई यकिन गरिएको छ, कि जसको कारण यसले सारा संसारमा ख्रीष्टमा रहिरहने ईश्वरको निरन्तर शक्ति फिर्ता लिइनेछ:

“तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “मेरो आत्माले मानिससँग सधैं संघर्ष गर्नेछैन, किनभने त्यो मरणशील हो। त्यसको उमेर एक सय बीस वर्षको हुनेछ।” - उत्पत्ति ६:३

बाढी आउनु भन्दा पहिले नूहको माध्यमबाट परमेश्वरको दयालु निमन्त्रणालाई मानिसहरूले अस्वीकार गरिरहेका थिए र ख्रीष्टको बिन्ती गर्ने आत्मालाई खण्डन गरिरहेका थिए।

यो गतिमा, दुष्टताको गहिराइमा पुग्नेकुरा परमेश्वरले भविष्यवाणी गर्नुभयो, १२० बर्ष पछि मानिसहरूले आफैंमा ख्रीष्टलाई पूर्ण रूपमा क्रूसमा टाँग्ने थिए, र यसैले ख्रीष्टमा रहिरहने परमेश्वरको शक्तिलाई हटाइनेछ / क्रूसमा टाँगिनेछ र पृथ्वीलाई उनीहरूको पतनको चरित्र पूर्ण रूपमा प्रकट गर्न दिइनेछ:

“जानी-बुझिकन पनि तिनीहरू यस कुराको वास्ता गर्दैनन्, कि **परमेश्वरको वचनद्वारा स्वर्गहरू अघिदेखि नै थिए, र पृथ्वीचाहिँ पानीबाट र पानीद्वारा नै बनाइयो।** त्यही पानीबाट त्यस समयको संसार जलप्रलयमा डुबेर नष्ट भयो। तर त्यही वचनले भक्तिहीन मानिसको इन्साफ र विनाशका दिनसम्मको लागि अहिलेको आकाश र पृथ्वी आगोको निम्ति साँचिराखिएका छन्।”

संसारको तत्त्वहरूलाई संगठित गर्ने ख्रीष्टको शक्तिलाई बाढी आउनु भन्दा पहिलेका मानिसहरूले चिन्न सकेनन्। उनीहरूले सोचे कि प्रकृतिको प्रक्रियाहरू प्रकृतिमै निहित शक्ति द्वारा नै सम्भव भएको थियो र यसैले आउँदै गरेको बाढीको लागि नूहको चेतावनी उनीहरूलाई असंगत लाग्यो। तर धर्मशास्त्रले हामीलाई भन्दछ कि सबै कुरालाई सम्हाल्ने शक्ति भनेको ख्रीष्ट हुनुहुन्छ - परमेश्वरको जीवित वचन। यहाँ पत्रुसले देखाउँदछ कि उही प्रक्रियाले जसरी पानीको बाढी ल्यायो त्यसरी नै सहस्राब्दी पछि आगोको बाढीको पनि नेतृत्व गर्नेछ, र पहिलेको रूपमा जीवित परमेश्वरको वचन को बलीदानको कारण भएको थियो, त्यसैले पछिको घटना पनि एक समान प्रक्रियाको कारणले हुनेछ। मानिसहरूको हृदयहरू ख्रीष्टको बिन्तीको पूर्ण इन्कार मा पूर्णतया कठोर थियो; उहाँको आत्मालाई उनीहरूको अन्तिम प्रतिक्रिया मार्न लानु थियो। मानिसहरूको पापहरू द्वारा परमेश्वरको आत्मालाई निकाल्नु (डुबाउनु) जुन बाढी आउनु भन्दा अघि नै थिए, त्यो बाढीको कारण थियो:

“दुष्ट मानिसको पुरानो चालमा के तपाईं हिँड्नुहुन्छ? तिनीहरू आफ्नो समय अघि नै हटाइए, भलले तिनीहरूका जग नै बगाएर लग्यो। ती मानिसहरूले परमेश्वरलाई भने, ‘हामीलाई छोड़िदिनुहोस्, सर्वशक्तिमान्ले हामीलाई के गर्न सक्नुहुन्छ र?’”

-अय्यूब २२:१५-१७’

यो उत्पत्ति ६ अध्यायको ध्यानपूर्वक पढनाले स्पष्ट हुन्छ:

“यसकारण परमेश्वरले नोआलाई भन्नुभयो, “सबै मानिसहरूको अन्त्य गर्ने मैले अठोट गरेको छु, किनभने पृथ्वी तिनीहरूद्वारा उपद्रवले भरिएको छ। हेर, म तिनीहरूलाई पृथ्वीसमेत नाश गर्नेछु। तँले गोपेर काठको एउटा जहाज बनाउनु। जहाजमा कोठा-कोठा बनाउनु र त्यसलाई भित्र-बाहिर अलकत्राले लिप्नु।”

-उत्पत्ति ६:१३-१४

यदि हामीले हिब्रूमा "नष्ट" शब्दलाई मजबुत बाइबल शब्दकोषबाट जाँच्यौं भने, हामी यसको अर्थ यसरी बुझ्नेछौं कि:

H7843: एक आदिम जरा- क्षय गर्न, अर्थात् (कारक) विनाश (शाब्दिक वा लाक्षणिक रूपमा) - क्षति, फल्नु, भ्रष्ट (त्रुटि, चीज), नष्ट (-त्रुटि कार्य), हराउनु, नोक्सान, फुट्नु, नाश, बिघटनकर्ता, नाश पूर्ण रूपमा, बेकार आदी।

यी शब्दहरू तेह्र भन्दा पहिले नै पदहरूमा प्रयोग गरिएको छ।

पृथ्वी अघि पनि परमेश्वरको सामु भ्रष्ट थियो [7843] र पृथ्वी हिंसाले भरिएको थियो। (१२) अनि परमेश्वरले पृथ्वीमा हेर्नुभयो, र हेर, यो भ्रष्ट थियो [7843] सबै मानिसहरू पृथ्वीमा उनीहरूको जीवन भ्रष्ट थियो। **उत्पत्ति ६: ११-१२**

यदि हामीले "नष्ट" शब्द प्रयोग गर्यौं भने, जुन अनुवादकहरूले उत्पत्ति ६: १३ मा समान हिब्रू शब्द प्रयोग गरेका छन्, त्यसो भए पाठ निम्नानुसार हुनेछ:

परमेश्वरको दृष्टिमा पृथ्वी **नष्ट** भएको र उपद्रवले भरिएको थियो। १२ जब परमेश्वरले पृथ्वीमाथि दृष्टि गर्नुभयो तब त्यो **नष्ट** भएको देख्नुभयो, किनकि पृथ्वीमा भएका सबै मानिसहरूले आफ्ना चालचलन **नष्ट** पारिसकेका थिए। - **उत्पत्ति ६:११-१२**

पृथ्वी आफै नै मानिसहरू को अनैतिकता र हिंसाले दाग लागेको थियो, र यसैले परमेश्वरले देख्नुभयो कि अन्तिम चरणमा पृथ्वीले मानिसका विद्रोहलाई अभिव्यक्त गर्नेछ। पृथ्वीले यसको दुश्मनहरू विरुद्ध बदला लिई, यसका पापी बासिन्दाहरूलाई भन्दा फरक प्रतिक्रिया देखाएन, र यसले स्वाभाविक रूपमा "आफ्नो बासिन्दाहरूलाई बान्ता" गरिदिन्छ, र तिनीहरूलाई नष्ट गरिदियो (फेरी हेर्नुहोस्, लेवी १८: २५-२८)

यसै कारणले येशूले आफ्नो पार्थिव जीवनको समयमा भीडलाई भन्नुभयो:

“कसैले मेरा वाणी सुन्छ, र ती पालन गर्दैन भने, म त्यसको न्याय गर्दिनँ। किनभने म संसारको न्याय गर्न आएको होइनँ, तर संसारलाई बचाउन आएको हुँ। मलाई इन्कार गर्ने र मेरा वाणी ग्रहण नगर्नेको लागि एक जना न्यायाधीश छन्। जो वचन मैले बोलेँ त्यसैले अन्त्यको दिनमा त्यसको न्याय गर्नेछ।”

यूहन्ना १२:४७-४८

यहाँ येशूले आफूलाई न्यायको कामबाट अलग गर्नुहुन्छ जुन उहाँको वचनमा चल्दछ भनेर देखाउनको लागि कि उहाँको वचन, जसले **"सबै कुरालाई पक्रेराख्दछ"**। (हिब्रू १:३) एक स्वतन्त्र र निष्पक्ष मध्यस्थता हो जसले मानिसको दुष्टतालाई प्रतिबिम्बित गर्दछ र तिनीहरूलाई सजाय दिन्छ जब तिनीहरूले पश्चाताप गर्न अस्वीकार गर्छन्। यसैले गर्दा, जब ख्रीष्ट दोस्रो पटक फर्किनुहुन्छ तब उहाँलाई निम्न तरिकाले प्रतिनिधित्व गर्दछ:

"मैले स्वर्ग उघेको देखेँ र त्यहाँ एउटा सेतो घोडा थियो। त्यसमाथि सवार हुनुहुने "विश्वासयोग्य" र "सत्य" कहलाइनुहुन्छ। धार्मिकतामा **उहाँले इन्साफ र युद्ध गर्नुहुन्छ**। उहाँका आँखा आगोका ज्वालाजस्ता थिए, र उहाँका शिरमा धेरै राजमुकुट थिए। उहाँमा एउटा नाउँ अङ्कित थियो, जो उहाँलाई बाहेक अरु कसैलाई थाहा थिएन। उहाँले रगतमा चोबलिएको पोशाक पहिरनुभएको थियो, र **उहाँको नाउँ "परमेश्वरको वचन"** थियो। स्वर्गका सेनाहरू सेता र स्वच्छ मलमलका वस्त्र पहिरिई सेता घोडाहरूमा चडेर उहाँको पछिपछि लागे। **जाति-जातिहरूलाई प्रहार गर्न उहाँको मुखबाट धारिलो तरवार निस्कन्छ**, र उहाँले फलामको डन्डाले **तिनीहरूमाथि शासन गर्नुहुनेछ**। सर्वशक्तिमान् परमेश्वरका क्रोधको दाख-कुण्ड उहाँले कुल्चनुहुन्छ।" -प्रकाश १९: ११-१५

व्यवस्थाको दर्पण

येशू आफ्ना पिताको चरित्रको प्रतिनिधि भएर फर्कनुहुन्छ। परमेश्वरको जीवित वचनको रूपमा, उहाँले परमेश्वरको प्रेमको व्यवस्थाको सिद्धान्तलाई मूर्त रूप दिनुहुन्छ। तर यो उही प्रेम हो जसले सबै पश्चात्ताप गर्ने पापीहरूलाई बचाउँदछ, एकै समयमा दुष्टमा एक "घातक स्वाद" वा "सुगन्ध" हुन जान्छ:

"तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्, उहाँले हामीलाई ख्रीष्टमा सधैं विजयको निम्ति डोऱ्याउनुहुन्छ, र उहाँको ज्ञानको सुबास्ना हामीद्वारा हरेक स्थानमा फैलाउनुहुन्छ। किनकि उद्धार पाइरहेकाहरू र नष्ट भइराखेकाहरूका माझमा पनि हामी परमेश्वरको निम्ति ख्रीष्टको सुबास्ना हौं, एउटाको निम्ति मृत्युको दुर्गन्ध र अर्काको निम्ति जीवनको सुगन्ध। यी कुराका निम्ति को योग्य छ र?" -२ कोरिन्थी २:१४-१६

धर्मीहरूलाई जीवन दिने ईश्वरीय प्रेम दुष्टको लागि घातक छ। प्रेमले यसको गुणहरू परिवर्तन गर्दैन; यो दुई वर्गका मानिसहरूलाई एकै गन्ध हो, तर यसको प्रभाव यो कस्तो किसिमको व्यक्ति हो त्यसमा निर्भर हुन्छ। यस प्रक्रियालाई यस्तो तथ्यमा वर्णन गरिएको छ कि जसले परमेश्वरलाई एक निरपेक्ष निःस्वार्थ प्रेमको रूपमा देख्दछ; यस उपस्थितिको उज्यालोमा तिनीहरूका पापहरू उनीहरूको वास्तविक विशालतामा प्रकट हुन्छन्; सत्यको शुद्ध ज्योतिले उनीहरूको आत्म-छल धोईएको छ, र यसरी पापका घातक परिणामहरू तिनीहरूमा खसे जसले यो पुष्टि गर्दछ कि "पापको ज्याला मृत्यु हो" (रोमी ६: २३)। यदि परमेश्वर त्यो मृत्युको स्रोत हुनुहुन्थ्यो भने पदले पापको लागि परमेश्वरको ज्याला मृत्यु हो भन्दछ। तर परमेश्वर मृत्युको स्रोत हुनुहुन्न। त्यसकारण पापलाई दुष्टहरू जलाउन अनुमति दिएर मृत्यु आफैँले आफ्नो अस्तित्व रोक्दछ:

"मृत्यु र पाताल अग्नि-कुण्डमा फालिए। यो अग्नि-कुण्ड दोस्रो मृत्यु हो।" - प्रकाश

२०: १४

यदि परमेश्वर यस न्यायको प्रत्यक्ष कार्यान्वयनकर्ता हुनुहुन्छ भने मृत्यु परमेश्वरमा अमरत्व पारिनेछ। तर हामीलाई थाहा छ कि स्वर्गमा बस्नुहुने हाम्रो बुबामा अन्धकार कतिपनि छैन।

"हरेक असल दान र हरेक सिद्ध वरदान स्वर्गबाट हो, यो वरदान ज्योतिका पिताबाट आउँछ। बदली रहने छायाजस्तो उहाँमा कुनै हेरफेर हुँदैन।" - याकूब १:

१७

"जुन सन्देश हामीले उहाँबाट सुन्यौं र तिमीहरूलाई सुनाउँछौं, त्यो यही हो, कि परमेश्वर ज्योति हुनुहुन्छ, र उहाँमा कतिपनि अँध्यारो छैन।" - १ यूहन्ना १:

५

सृष्टिले पापमा प्रतिक्रियाहरू देखाउने तरीकालाई बुझ्न यो किन गाह्रो छ, त्यसोभए परमेश्वरलाई विनाशकर्ताको रूपमा गलत अर्थ लगाउँदै हुनुहुन्छ? यो किनभने हामी आफैं, ख्रीष्टको दिमाग बिना, हाम्रो शारीरिक बुबा शैतानको स्वरूपमा बनेका सानो विनाशकारीहरू, जो विनाशक हो (यूहन्ना ८ :४४, प्रकाश ९ : ११)।

हामी कानून र कानून-समर्थकलाई हेर्छौं र ऐनामा जस्तै आफ्नो अनुहार देख्छौं:

"कुनै मानिसले वचन सुन्छ तर पालन गर्दैन भने, त्यो एउटा यस्तो मा निसजस्तो हुन्छ, जसले आफ्नो अनुहार ऐनामा हेर्छ" - याकूब १: २३

व्यवस्थाको परावर्तनशील गुणहरू सम्बन्धी त्यहाँ धर्मशास्त्रमा धेरै उदाहरणहरू प्रदान गरिएको छ। जब येशूका चेलाहरूले आफैंमा जातीय असहिष्णुताको राष्ट्रिय पाप राख्दछन् तब येशूले त्यस्तो प्रक्रियाको विकासको लागि अनुमति दिनुभयो:

"येशू त्यहाँबाट निस्कनुभयो, र टुरोस र सीदोनका इलाकातिर जानुभयो। त्यस इलाकाबाट एउटी कनानी स्त्री आएर कराउँदै भन्न लागी, "हे प्रभु, दाऊदका पुत्र, ममाथि दया गर्नुहोस्। मेरी छोरीलाई भूतले साह्रै सताएको छ।" येशूले त्यसलाई केही जवाफ दिनुभएन। उहाँका चेलाहरूले आएर उहाँलाई बिन्ती गरे, "यसलाई बिदा गर्नुहोस्, किनभने त्यो कराउँदै हाम्रो पछि लागिरहिछे।" उहाँले भन्नुभयो, "म इस्राएल जातिका हराएका भेडाहरूका निम्ति मात्र पठाइएको हुँ।" तर त्यो स्त्री आएर उहाँको अघि घोटो परी र भनी, "हे प्रभु, मलाई सहायता गर्नुहोस्।" उहाँले भन्नुभयो, "बालकहरूको रोटी लिएर कुकुरहरूलाई फालिदिनु ठीक हुँदैन।" त्यसले भनी, "हो प्रभु, तर कुकुरहरूले पनि त आफ्ना मालिकको टेबिलबाट झरेका टुक्राटाक्री खान्छन्।" तब येशूले त्यसलाई जवाफ दिनुभयो, "ए नारी, तिमी विश्वास ठूलो रहेछ। तिमीले इच्छा गरेबमोजिम तिमीलाई होस्।" त्यसकी छोरी त्यही घडी निको भइहाली।" - मत्ती १५ : २१-२८

यस परिस्थितिमा, परमेश्वरको जीवित व्यवस्था / परमेश्वरको वचनको रूपमा उहाँको क्षमतामा, येशूले आफ्ना चेलाहरूको जातीय असहिष्णुता तिनीहरू आफै तर्फ प्रतिबिम्बित गर्नुभयो ताकि उहाँले उनीहरूलाई तिनीहरूको पाप देख्न सहयोग गर्नु थियो र सिदोनकी महिलाको विश्वासको जाँच गर्न पनि एक यहूदी मसीहाको विरुद्धमा आफ्नै पूर्वाग्रहहरू पार गर्न आवश्यक छ। हामी देख्न सक्छौं कि यस मामलामा व्यवस्थाले परमेश्वरको वास्तविक चरित्रलाई झल्काउँदैन, बरु ती चेलाहरूका पापी विचारहरू, किनकि चेलाहरूले सुनेका थिए तर व्यवस्था पालना गरिरहेका थिएनन्:

"तर वचन पालन गर्ने होओ, र सुन्ने मात्र भएर आफैलाई धोका नदेओ। कुनै मानिसले वचन सुन्छ तर पालन गर्दैन भने, त्यो एउटा यस्तो मानिसजस्तो हुन्छ, जसले आफ्नो अनुहार ऐनामा हेर्छ," - याकूब १: २२-२३

अर्को समान उदाहरण हामी धनी मानिस र लाजरसको दृष्टान्तमा पाउन सक्छौं:

“त्यो गरीब मानिस मन्थो, र स्वर्गदूतहरूले त्यसलाई लगेर अब्राहामको साथमा राखे। त्यो धनी मानिस पनि मन्थो र गाडियो। नरकमा कठोर कष्ट भोगिरहेको बेला उसले नजर उठाएर हेन्थो र टाढामा अब्राहाम र उनको साथमा लाजरसलाई देख्यो। अनि उसले कराएर भन्थो, हे पिता अब्राहाम, ममाथि दया गरेर लाजरसलाई पठाइदिनुहोस्, र त्यसले आफ्नो आँलाको टुप्पा पानीमा चोपेर मेरो जिब्रोलाई शीतल पारिदेओस्, किनकि म यस ज्वालामा भयङ्कर वेदना पाइरहेछु।” - लूका

१६: २२-२४

यस दृष्टान्तमा ख्रीष्ट आफैले उनीहरूलाई आफ्नै क्षेत्रमा भेट्दै हुनुहुन्थ्यो। धेरैले मृत्यु र पुनरुत्थान बीचको सचेत अवस्थितिको त्रुटिलाई विश्वास गरे जसलाई धर्मशास्त्रले अस्वीकार गर्दछ: “जीवितहरूका मात्र तिनीहरू मर्दछन् भनेर जान्दछन् तर मरेकाहरूले केहि पनि जान्दैनन्... - उपदेशक : ९:५

“पातालले तपाईंको प्रशंसा गर्न सक्दैन। मृत्युले तपाईंको प्रशंसा गर्न सक्दैन। खाइलमा जानेहरूले तपाईंका विश्वस्तताको आशा गर्न सक्दैनन्।” - यशैया ३८:

१८

तसर्थ, तिनीहरूको बुझाइको कमीको कारण, येशूले ऐनालाई समातेर उनीहरूको पूर्वनिर्धारित धारणामार्फत महत्वपूर्ण सत्यहरू सिकाउनको लागि यो दृष्टान्त खडा गर्नुभयो। यस प्रक्रियाको उद्देश्य, जहाँ व्यवस्थाले पापीको सोच प्रतिबिम्बित गर्दछ, पापीलाई उसको अनावरण गरिएको अवस्था हेर्न सहयोग गर्नु हो - परमेश्वरसंग उसको साँचो सम्बन्धको निदान - उसलाई पश्चात्ताप गर्न को लागी डेहोर्याउन ताकि उनीहरूले परमेश्वरको प्रशस्त अनुग्रह प्राप्त गर्न सक्षम हुन सकुन्:

“व्यवस्था आयो र अपराधको वृद्धि भयो, तर जहाँ पाप बढ्यो अनुग्रह झन् बढी मात्रामा बढ्यो,” -रोमी ५: २०

जहाँसम्म, जब पापीहरूले परमेश्वरले उनीहरूलाई दिनु भएको हरेक अवसरलाई अस्वीकार गर्छन् र उनीहरूले आफ्ना पापहरूसँग उनीहरूलाई पूर्ण रूपमा पहिचान गर्छन्, त्यसोभए व्यवस्थाको उही परावर्तन गर्ने कार्यले उनीहरूको पापले उनीहरूको विनाशलाई अनुमति दिनेछ:

“तिनीहरूले ज्ञानलाई घृणा गरेका हुनाले, र परमप्रभुको भय मान्न नचाहेका हुनाले, तिनीहरूले मेरो अर्ती ग्रहण नगरेका हुनाले, र मेरो हप्की तिरस्कार गरेका हुनाले, तिनीहरूले आफ्नो चालचलनको फल भोग्नेछन् र आफ्ना कपट योजनाको फलले आफै लादिनेछन्।” -हितोपदेश १: २९-३१

क्रूसको प्रकाश

क्रूसमा यो देखिन्छ कि पाप वास्तवमा मृत्यु हो। यो कुरा शुरुदेखि नै परमेश्वरले भन्नुभएको थियो:

“तर असल र खराबको ज्ञान दिने रूखको फलचाहिँ नखानू, किनभने जुन दिन तैले त्यो खान्छस् तँ निश्चय नै मर्नेछस्।”

-उत्पत्ति २: १७

आदम र हव्वा तुरुन्तै मरेनन् भन्ने कारण यो थियो कि ख्रीष्टले “संसारको उत्पत्तिदेखि नै मारिनुभएका थुमाको” रूपमा तिनीहरूको ठाउँमा मर्नुपऱ्यो। (प्रकाश १३:८) भनी भने, पापको सुरुदेखि नै ख्रीष्टले क्रूसको जस्तो मृत्यु भोग्नुभयो:

“तिनीहरूका सारा दुःखमा उहाँ पनि दुःखित हुनुभयो, र उहाँको उपस्थितिका दूतले तिनीहरूलाई बचाए। उहाँको प्रेम र कृपामा उहाँले मोल तिरेर तिनीहरूलाई छुटकारा दिनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई उठाउनुभयो, र प्राचीनका सबै दिनमा उहाँले तिनीहरूलाई बोक्नुभयो।” -यशैया ६३: ९

आदमले शैतानको दर्शन अँगाले, असल र खराबको ज्ञान दिने रूखको फल खाएर त्यो बाहिरबाट प्रकट भयो। यो गलत दर्शनको अनुसार, परमेश्वर मानिसको भलाईको बारेमा साँचो चिन्ता गर्नुहुन्नथ्यो, र वरदानहरू केवल ती माध्यमहरू थिए जसद्वारा उहाँले सबैलाई उहाँको राज्यमा सबैलाई उहाँको अधीनमा राख्नुभयो:

“सर्पले स्त्रीलाई भन्यो, “तिमीहरू मर्दैनौ। किनकि परमेश्वर जान्नुहुन्छ कि जुन दिन तिमीहरू त्यो खान्छौ त्यही दिन तिमीहरूका आँखा खुल्नेछन्, र असल र खराबको ज्ञान पाएर तिमीहरू परमेश्वरजस्तै हुनेछौ।” -उत्पत्ति ३: ४-५

परमेश्वरको मुहार लुकाउनु

यो सोचको साथ आदम र तिनकी श्रीमतीले यो विश्वास गर्न थाले कि यो पाप होइन जसले मृत्युमा पुऱ्याउँछ तर यो हो कि बरु, परमेश्वरले आफ्नो व्यवस्था भङ्ग गर्नेलाई मार्नुहुन्छ।

"नि साँझपख परमप्रभु परमेश्वर बगैँचामा डुल्दैहुनुहुँदा तिनीहरूले उहाँको सोर सुने, र मानिस र उनकी पत्नी बगैँचाका रूखहरूका बीचमा परमप्रभु परमेश्वरको नजरबाट लुके।" - उत्पत्ति ३: ८

यो चिन्तन आदमका सबै सन्तानको दिमागमा गहिरो रूपमा अडियो। अब हामी सजिलैसँग बुझ्न सक्दछौं कि कलभरीको मृत्युमा प्राकृतिक मानिसले किन परमेश्वरको प्रत्यक्ष कार्यलाई देख्दछ:

"निश्चय नै उसले हाम्रा निर्बलताहरू बोक्यो, र हाम्रा दुःख भोग्यो, तापनि हामीले उसलाई परमेश्वरबाट हिराईएको, उहाँबाट पिटिएको र दुःखमा परेको सम्झ्यौं।" - यशैया ५३: ४

यो परमेश्वर थिएन तर, पिताको कृपालु अनुहार लुकाउँदै पापले येशूलाई क्रूसमा मार्यो:

"तीन बजेतिर येशू यसो भनेर ठूलो सोरले कराउनुभयो, "इलोई, इलोई, लामा सबखथनीरु" अर्थात्, "हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभएको छ?" -मती २७: ४६

यहाँ येशूले भजनसंग्रह २० को पहिलो शब्दबाट बोल्नुहुन्छ जुन कुरा पृथ्वीमा उहाँको अनुभव भन्दा १००० वर्ष पहिलै भविश्यवाणी गरिएको थियो। यो पदमा अर्को सत्य कुरा भनेको पिताले आफ्नो पुत्रसंग मुहार लुकाउनु भएको कुरा पाउँछौं:

"किनकि उहाँले पीडितको दुःखलाई तुच्छ ठान्नुभएको छैन, न घृणाको दृष्टिले हेर्नुभएको छ। उहाँले आफ्नो मुहार त्यसबाट लुकाउनुभएको छैन, तर त्यसले सहायताको निमित्त पुकारा गर्दा उहाँले सुन्नुभएको छ।" -**भजनसंग्रह २२: २४**

पिता त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो र आफ्नो छोरासँग कष्ट भोग्नुभयो, तर येशू त्यो महसुस गर्न सक्नुहुन्न किनकि संसारको पापको दोषीले उहाँलाई अन्धकारमा घेर्यो।

"किनकि हामी उहाँमा परमेश्वरको धार्मिकता बन्न सकौं भनेर पाप नचिन्नुहुनेलाई परमेश्वरले हाम्रा खातिर पाप बनाउनुभयो।" -**२कोरिन्थी ५: २१**

"हामी पापका लेखि मरेर धार्मिकताको लेखि जिउँ भनी उहाँले क्रूसमा आफ्नै शरीरमा हाम्रा पाप बोक्नुभयो। उहाँकै चोटहरूद्वारा तिमीहरू निको भयो।" १ पत्रुस २: २४

"तर हामी येशूलाई देख्तछौं। उहाँ अलि बेरको निमित्त स्वर्गदूतहरूभन्दा केही तल होच्याइनुभयो, मृत्युको कष्टको कारण महिमा र आदरको मुकुट उहाँलाई पहिराइयो, यस हेतुले कि परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा हरेक मानिसको निमित्त उहाँले मृत्युको स्वाद चाखून्।" -**हिब्रू २: ९**

परमेश्वरको मुहार उहाँको प्रिय पुत्रबाट लुकेको देखिन्छ, किनकि त्यो समयमा ख्रीष्ट पाप बोक्ने व्यक्ति हुनुहुन्थ्यो:

"तर तिमीहरूका अधर्मले तिमीहरूलाई आफ्ना परमेश्वरबाट अलग गरेका छन्, र तिमीहरूका पापले गर्दा उहाँको मुहार तिमीहरूबाट छेकिएको छ, र उहाँले तिमीहरूको कुरा सुन्नुहुनेछैन" -**यशैया ५९: २**

परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई माया गर्न छोड्नुभएन। परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ र उहाँ आफ्नो व्यक्तित्व वा चरित्र परिवर्तन गर्नुहुन्न:

"म तिमीहरूलाई कुनै रीतिले छोड्नेछैनँ, म तिमीहरूलाई त्याग्नेछैनँ।" -**हिब्रू १३:**

"किनभने परमप्रभु भला हुनुहुन्छ, र उहाँको करुणा सदाकाल रहन्छ। उहाँको विश्वसनीयता पुस्तादेखि पुस्तासम्म रही नै रहन्छ।" -अजनसंग्रह १००: ५

यो केवल पाप बोक्ने व्यक्तिको दृष्टिकोणबाट मात्र हो कि स्वर्गमा बस्नुहुने हाम्रो पिताको दयालु गुणहरू देख्न सकिदैन, किनभने पापको दर्शन उनीहरूबाट लुक्छ। यो अवस्था परमेश्वरबाट विच्छेदन भएको र पापको नतिजामा छोडेको परमेश्वरको क्रोध हो। यो कुनै पनि चरित्रको परिवर्तन परमेश्वरमा छैन, जहाँ उहाँ कृपा देखाउन छोड्नुहुन्छ किनकि उहाँको धैर्यता समाप्त भएको छ। यस प्रकारले पापीले परमेश्वरलाई देख्छ। आफ्नो भाईलाई मारिसकेपछि कयिनले यो सोचाइलाई कसरी व्यक्त गर्छ भनेर हामी देख्छौं:

"कयिनले परमप्रभुलाई भने, "मैले सहनै नसक्ने कडा दण्ड मलाई भयो।" (सीमान्त: मेरो पाप यो क्षमा हुन सक्ने भन्दा बढी छ)।

-उत्पत्ति ४:१३

अनुवादकको सीमान्त नोटले कसरी हिब्रूले यो विचारलाई समावेश गर्दछ कि कयिनले उनको अपराध अक्षम्य थियो भनेर सोचे भनि देखाउँदछ। यो सोचाई डुए-रिहम्स १८९९ अमेरिकी संस्करणमा साथै वाइक्लिफको अनुवादमा पनि अनुवाद गरिएको छ।

"तब कयिनले परमप्रभुलाई भने, " मेरो पाप मैले क्षमा पाउन योग्य भन्दा बढ्ता भयो।" (DRA) -उत्पत्ति ४:१३

तब कयिनले प्रभुलाई भने, "मेरो कुकर्म मैले माफ पाउन सक्ने भन्दा बढ्ता भयो। -उत्पत्ति ४:१३ (Wycliffe)

एडम क्लार्कले उत्पत्ति ४: १३ को बारेमा आफ्नो टिप्पणीमा यसो भनेका छन्:

"मूल शब्दहरू अनुवाद गर्न सकिन्छ, "के मेरो अपराध माफ गर्न धेरै ठूलो छ?" - हामीले सोचेका शब्दहरू उनले कालो निराशाको छेउमा बोले। यो धेरै सम्भव

छ कि [हिब्रू शब्द] एभनले सजाय भन्दा अपराधको संङ्केत गर्दछ; यस अर्थमा यसलाई लेवी २: मा प्रयोग गरिएको छ; लेभ २६:४१; २६:४३ : १ साम २८:१०; २ राजा ७:९ र [[हिब्रू शब्द] नासा क्षमा गर्न वा माफ गर्न को लागी संकेत गर्दछ। सीमान्त पठन हो, त्यसैले गर्दा, पाठ मा त्यो प्राथमिकता मा राखिएको छ।

यो पापको सोच हो। यस्तो छलले परमेश्वरको व्यवस्था प्रयोग गरेर मानिसलाई मार्दछ।

"जीवनको प्रतिज्ञा दिने त्यही आज्ञाले मेरो निमित्त मृत्यु ल्यायो। किनकि पापले आज्ञाद्वारा मौका पाएर मलाई छल्यो, र त्यसैद्वारा मलाई मान्यो।" -रोमी ७:१०,११

"के दुष्ट शासकहरू तपाईंसँग मिल्न सक्छन्, जसले आफ्ना ऐनद्वारा विपद् ल्याउँछन्?" - भजनसंग्रह ९४:२०

सम्पूर्ण पापको तौल, भयानक गलत सोच र समझको साथ यसको साथ जान्छ, आफ्नो प्यारो पिताको मुहार लुकाउँदै, येशूमा थिचियो र आफ्नो प्राणलाई प्रहार गर्नुभयो:

"हे मेरा परमेश्वर, दिनको समयमा म पुकार्छु, तर तपाईं उत्तर दिनुहुन्न। राती पनि म शान्त बन्दिनँ। तर म त एउटा कीरा मात्र हुँ, मानिस होइनँ, मानिसहरूद्वारा उपेक्षित, र लोकद्वारा तुच्छ गनिएको। मलाई देख्नेहरू जति सबैले मेरो ठट्टा गर्छन्। तिनीहरू ओठ लेब्र्याउँछन्, र मुन्टो बटाउँ भन्छन्, "त्यसले परमप्रभुमाथि भरोसा गर्दछ, त्यसलाई उहाँले नै छुटाऊन्। उहाँले नै त्यसको उद्धार गरून्, किनकि त्यससँग उहाँ प्रसन्न हुनुहुन्छ।" म त पानीझैं पोखिएको छु, र मेरा सारा हड्डीका जोर्नीहरू फुस्केका छन्। मेरो मुटु मैनजस्तै भइसकेको छ, मेरो छातीभित्र त्यो पग्लेको छ। माटोको खपटोझैं मेरो बल सुकिसकेको छ, र मेरो जिब्रो मेरो तालुमा टाँसिएको छ। तपाईंले मलाई मृत्युको धूलोमा मिलाउनुभएको छ। कुकुरहरू मेरो चारैपट्टि छन्, कुकर्मिहरूको समूहले

मलाई घेरेको छ, तिनीहरूले मेरा हात र मेरा खुट्टा छेडेका छन्। तिनीहरू मेरा वस्त्रहरू आपसमा बाँड्छन्, र मेरो पोशाकको निम्ति तिनीहरूले चिट्ठा हाल्छन्।"

- भजनसंग्रह २२:२,६-८; १४-१६,१८

यो नहोउन्जेलसम्म यो स्पष्ट भएको थिएन कि पापको फल "तपाईं अवश्य मर्नुहुनेछ" (उत्पत्ति २:१७)।

मती २७: २८-३१ हेर्नुहोस्

मती २७: ४३ हेर्नुहोस्

यूहन्ना १९:२८ हेर्नुहोस् मती २७:३५ हेर्नुहोस्

येशू भन्दा अधिका पापको कारणले अन्तिम मृत्युको पूर्ण अन्धकारमा कोही पनि पसेनन्, मानिसहरू जसले उहाँको त्यागलाई अस्वीकार गर्छन्, तिनीहरूले १००० वर्षको अन्तमा दोस्रो पुनरुत्थानको समयमा येशूले महसुस गर्नुभएको भावना बुझ्नेछन्। येशू मर्नुभएको जस्तो मृत्यु कसैले पनि भोगेको छैन।

त्यसकारण धर्मशास्त्रले उहाँलाई "मरेकाहरूको जेठो छोरो" वा "मरेकाहरूबाट जेठो" भनेको छ, यद्यपि उहाँ कालक्रममै पहिलो हुनुहुन्न जसलाई चिहानबाट पुनरुत्थान गरिएको थियो:

"विश्वासयोग्य साक्षी येशू ख्रीष्टदेखि, मृतकबाट प्रथम जीवित हुनुभएको, तथा पृथ्वीका राजाहरूका शासकको तर्फबाट।

हामीलाई प्रेम गर्नुहुने र आफ्नो रगतले हामीलाई हाम्रा पापबाट स्वतन्त्र पार्नुहुनेलाई," - प्रकाश १: ५

"उहाँ शरीर, अर्थात् मण्डलीका शिर हुनुहुन्छ, उहाँ नै सुरु हुनुहुन्छ, मरेकाहरूबाट जीवित हुनेहरूमा उहाँ ज्येष्ठ हुनुहुन्छ, ताकि प्रत्येक कुरामाथि उहाँ सर्वोच्च होऊन्।" - कलस्सी १: १८

धर्मशास्त्रले देखाउँदछ कि परमेश्वरले मृत्युलाई पूर्ण मृत्युको रूपमा गणना गर्नुहुन्न जुन मानव इतिहासका सबै मानिसहरू मरेका छन् - यो केवल बेहोस निद्रा मात्र हो:

"पृथ्वीको धूलोमा सुतेका भीडहरू उठ्नेछन्, केही अनन्त जीवनको लागि र अरूहरूचाहिँ शर्म र अनन्त तिरस्कारको लागि।" - दानिएल १२: २

अधर्मीहरूलाई पनि निदाइएको रूपमा प्रस्तुत गरिन्छ, किनकि यो अन्तिम मृत्यु होइन। निदाउने धर्मीहरूको सम्बन्धमा येशूको भनाइ अझ प्रबल छ:

"तर मृतकहरूका पुनरुत्थानको विषयमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई के भन्नुभएको छ, त्यो तिमीहरूले पढेका छैनौ? 'म अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर र याकूबका परमेश्वर हुँ।' परमेश्वर मृतकहरूका परमेश्वर हुनुहुन्न, तर जीवितहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ।" - मत्ती २२:३१,३२

"येशूले तिनलाई भन्नुभयो, "पुनरुत्थान र जीवन म नै हुँ। मलाई विश्वास गर्ने मज्यो भने पनि जीवित हुनेछ। अनि जिउने र ममाथि विश्वास गर्ने प्रत्येक कहिल्यै मर्नेछैन। के तिमी यो विश्वास गच्छ्यौ?" - यूहन्ना ११:२५,२६

न्याय

हाम्रो मायालु पिताले आफ्नो बहुमूल्य छोरा मृत्युलाई दिनुभयो जुन हाम्रा पापहरूबाट आउँदछ - एउटा मृत्यु जुनबाट उहाँको पुत्रले यदि एउटा मात्र पाप गरेको भए पनि पुत्रको पुनरुत्थान भएको हुने थिएन। उहाँले यो काम गर्नुभयो ताकि हामीलाई उहाँको पुत्रले चाहे जस्तो व्यवहार गरिउन, र यो सँधैभरि बाँचिरहनको लागि हो। यद्यपि, परमेश्वरले कसैलाई जबरजस्ती हाम्रो सट्टामा आफ्नो पुत्रको मृत्युलाई ग्रहण गर्न बाध्य पार्नुहुन्न, त्यहाँ दोस्रो मृत्यु हुनेछ:

"तब मैले एउटा ठूलो सेतो सिंहासन र त्यसमाथि विराजमान हुनुहुनेलाई देखें। उहाँको सामुन्नेबाट पृथ्वी र आकाश भागेर गए, र तिनीहरूका निमित्त कतै ठाउँ पाइएन। मैले ठूला र साना सबै मृतकहरूलाई सिंहासनको सामुन्ने उभिरहेका देखें, र पुस्तकहरू खोलिए। अर्को एउटा पुस्तक पनि खोलियो, जो जीवनको पुस्तक हो। ती पुस्तकहरूमा लेखिएका कुरामुताबिक, तिनीहरूका कामअनुसार मृतकहरूको इन्साफ भयो। समुद्रले त्यसमा भएका मृतकहरू दिइहाल्यो, अनि मृत्यु र पातालले पनि तिनीहरूमा भएका मृतकहरू दिइहाले। तिनीहरू प्रत्येकको आ-आफ्ना कामअनुसार इन्साफ भयो मृत्यु र पाताल अग्नि-कुण्डमा फालिए। यो अग्नि-कुण्ड दोस्रो मृत्यु हो। जसको नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएको भेट्टाइएन त्यो अग्नि-कुण्डमा फालियो।" - प्रकाश २०: ११-१५

यो पाठ दुष्टको उपभोग गर्ने आगोको वर्णन पछि भेटिन्छ जुन हाम्रो अध्ययनको विषय हो। यो ती पदहरूको स्पष्टीकरणको रूपमा देखा पर्दछ, किनकि यसले घटनालाई अर्कै तरिकामा दोहोर्याउँछ। यसले न्याय सेतो सिंहासनमा बसिरहेको व्यक्तिको चरित्रको अभिव्यक्तिबाट आएको देखाउँछ। यो पनि याद गर्नु महत्त्वपूर्ण छ कि न्याय पाउने व्यक्तिलाई मृत भनि बेलावट गरिएको छ (उनीहरू पुनरुत्थान

भएपछि पनि), र यो यस्तै छ किनभने तिनीहरू "अपराध र पापमा मरेका छन्" (एफिसी २: १, २, ५)। त्यसकारण तिनीहरूको न्याय आत्मिक रूपमा उनीहरूमा के भइरहेको थियो भन्ने कुराको अभिव्यक्ति मात्र हो। मृत्यु र नरक पनि आगोको कुण्डमा फालिन्छ, जसको मतलब यो हो कि न्याय प्रत्यक्ष रूपमा परमेश्वरद्वारा कार्यान्वयन गर्न सकिन्छैन, अन्यथा उहाँको व्यक्तित्वमा मृत्यु आगोको कुण्डमा फालिनुको सट्टा मृत्यु अमर हुनेछ। अन्तमा, यी मानिसहरूमा गरिएको न्याय यो हो कि तिनीहरूका निम्ति ख्रीष्टको मृत्यु अस्वीकार गरिएको परिणाम हो। यसको मतलब यो हो कि क्रूसमा ख्रीष्टको मृत्यु यी व्यक्तिहरूको मृत्युसँग मिल्दोजुल्दो छ, किनकि उनीहरू आफ्ना पापहरूको कारण भस्म हुनेछन्।

"तिनले त्यस साँढेलाई **छाउनीबाहिर लगेर पहिलालाई जलाएझैं जलाऊन्। यो समुदायको निम्ति पापबलि हो।" - लेबी ४: २१**

"प्रधान पूजाहारीले पापबलिको निम्ति जनावरको रगत महापवित्र स्थानमा ल्याउँछन्, तर तिनका शरीरचाहिँ **छाउनीबाहिर लगेर जलाइन्छन्।** यसकारण येशूले पनि उहाँको आफ्नै रगतद्वारा मानिसहरूलाई पवित्र गराउन **ढोकाबाहिर कष्ट भोग्नुभयो।" -हिब्रु १३: ११,१२**

"जहिलेसम्म त्यो रोगग्रस्त रहन्छ, त्यो अशुद्धै रहनेछ। त्यो एकलै रहनुपर्छ। **छाउनीबाहिर त्यसको डेरा होस्।" -लेबी १३: ४६**

"त्यस सराप बक्नेलाई **छाउनीदेखि बाहिर लैजा**, र त्यसले भनेका कुरा सुन्नेहरू सबैले आ-आफ्ना हात त्यसको टाउकोमा राखून्। त्यसपछि जम्मै समुदायले त्यसलाई ढुङ्गा हानेर मारून्। **-लेबी २४ : १४**

येशू यस ठाउँको बारेमा निम्नलिखित तरिकाले बोल्नुहुन्छ:

"तब त्यसका मालिकले क्रुद्ध भएर त्यसलाई सबै ऋण नतिरुञ्जेल **दण्ड दिनेहरूका हातमा सुम्पिदिए।** "तिमीहरूले आफ्नो भाइलाई आफ्नो हृदयदेखि क्षमा

गरेनौं भने, स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले पनि तिमीहरूसँग त्यसै गर्नुहुनेछ।" -
मती १८ : ३४, ३५

"र उनीहरूलाई आगोको भट्टीमा फालिदिनेछन्। त्यहाँ मानिसहरू रुनेछन् र दाहा
किट्नेछन्।" -मती १३ : ४२

"तब राजाले सेवकहरूलाई भने, 'त्यसका हात-खुट्टा बाँधेर त्यसलाई बाहिरी
अन्धकारमा फालिदेओ, जहाँ मानिसहरू रुनेछन् र दाहा किट्नेछन्।" -मती २२:
१३

आध्यात्मिक अन्धकार एउटा यस्तो अवस्था हो जहाँ पापीहरू पापको दर्शनसँग
यति धेरै एक हुन्छन् कि उनीहरूले अब परमेश्वरको चरित्रबाट ज्योति हेर्न र
बुझ्न सक्दैनन्। प्रत्येक ठाउँमा जहाँ येशू यस ठाउँ / सर्तको बारेमा बोल्नुहुन्छ,
त्यहाँ अरु कसैको माध्यमबाट न्यायको मध्यस्थता हुन्छ: "यातना दिनेहरू" वा
"चाकरहरू", "तिनीहरूलाई बाँधिनेछ" र "तिनीहरूलाई" फालिनेछ, यसले
मृत्युदण्डको प्रत्यक्ष कार्यान्वयन गर्ने परमेश्वर हुनुहुन्न भन्ने धारणालाई पुष्टि
गर्दछ; यो उहाँको आफ्नै महिमाय र प्रेमिलो उपस्थिति को सामु तिनीहरूको
आफ्नै पाप द्वारा हुनेछ:

"खराबीले दुष्टलाई नष्ट पार्दछ, र धार्मिक जनका विरोधीहरू जति दोषी
ठहरिनेछन्।" -भजनसंग्रह ३४ : २१

"निर्दोषहरूको धार्मिकताले तिनीहरूको बाटो सोझो हुन्छ, तर दुष्टहरूको आफ्नै
दुष्टताले गर्दा तिनीहरू होच्याइन्छन्।

सोझाहरूको धार्मिकताले तिनीहरूलाई छुटाउँछ, तर अविश्वासीहरू खराब
अभिलाषाहरूको कारण पासोमा पर्छन्।" -हितोपदेश ११: ५-६

"जसको कल्पना दुष्टताले पूर्ण छ, र उपद्रवाइँ सोच्दछ, त्यसले भ्रमलाई जन्म
दिन्छ। जसले खनेर एउटा खाल्डो बनाउँछ, त्यसले खनेको खाल्डोभित्र त्यो आफैँ

जाकिन्छ। त्यसको उपद्र्याइँ त्यसको आफ्नै टाउकोमा खनिन्छ, त्यसको अत्याचार त्यसकै थाप्लोमाथि ओइरिन्छ।" —भजनसंग्रह ७: १४-१६

"जाति-जातिहरू आफूले खनेको खाइलमा आफैँ जाकिएका छन्। तिनीहरूले लुकाएर फैलाएको जालमा तिनीहरू आफैँ परेका छन्। परमप्रभु त उहाँकै न्यायद्वारा चिनिनुहुन्छ। दुष्टहरूचाहिँ आफ्नै हातका कामको जालमा फसेका छन्। (हिग्गायोन)" —भजनसंग्रह ९: १५-१६

"धोकामा नपर, परमेश्वरको ठट्टा हुँदैन, किनभने मानिसले जे रोप्दछ त्यसैको कटनी पनि गर्नेछ। जसले आफ्नो पापमय स्वभावको निम्ति रोप्दछ, त्यसले आफ्नो पापमय स्वभावबाट नै सर्वनाशको कटनी गर्नेछ। तर जसले आत्माको निम्ति रोप्दछ, त्यसले आत्माबाट नै अनन्त जीवनको कटनी गर्नेछ।" - गलाती ६: ७-८

क्रूसको प्रकाशमा हामी बुझ्न सक्छौँ कि परमेश्वरको क्रोध धेरै व्यक्तिहरूको सोचाइ भन्दा फरक छ:

"किनकि मेरा विचारहरू तिमीहरूका विचार होइनन्, र तिमीहरूका चाल मेरा चाल होइनन्," परमप्रभु भन्नुहुन्छ।" -यशैया ५५: ८

"किनकि मानिसको रीसले परमेश्वरको धार्मिकता ल्याउँदैन।" याकूब १: २०

यहाँ परमेश्वरको क्रोधको बाइबलीय परिभाषा छ:

"उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "शबाथ-दिनमा भलो गर्नु कि खराबी गर्नु, प्राण बचाउनु कि नाश गर्नु, कुनचाहिँ उचित छ?" तर तिनीहरू चूप लागिरहे। तिनीहरूका हृदयको कठोरतामा दुःखित भई क्रोधित भएर उहाँले तिनीहरू सबैलाई हेर्नुभयो अनि त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, "तिम्रो हात पसार।" त्यसले हात पसाऱ्यो र त्यसको हात निको भयो।" -मर्कुस ३: ४,५

येशूको क्रोध उहाँको शोकबाट आउँछ किनकि मानव हृदय कठोर भएकोले। यो त्यस्तो क्रोध होइन कि जसले मानिसहरूलाई नष्ट गर्दछ, किनकि त्यसले छैठ्ठी आजा तोड्नेछ र उहाँको चरित्रको विरुद्धमा जान्छ। उहाँको क्रोधले यो तथ्यलाई आँल्याएको छ कि उहाँको छोराछोरीहरूले पापलाई उहाँबाट अलग गर्न अनुमति दिएर र त्यसैले उनीहरूलाई उहाँको आशिषबाट वञ्चित गर्दछ - अन्ततः उनीहरूलाई मृत्यु तिर लानेछ किनकि, तिनीहरूले जीवनको स्रोतबाट आफूलाई अलग राखेका छन्। येशूको अर्को कार्य भनेको एउटा हत्या गर्नु थिएन, तर सुकेको हात भएको त्यस मानिसलाई दयालु व्यवहार गरी निकोपार्नु थियो।

त्यसोभए, क्रूसको रहस्यले हामीलाई सहस्रवर्ष पछि दुष्टहरूको मृत्यु हुने बारेमा कसरी प्रकट गर्दछ? क्रिष्टलाई काँटी र पिटाईले मार्ने कुरो उहाँले भोग्नु भएको शारीरिक कष्ट थिएन। संसारको अपराधबाट आउने उहाँको आत्माको पीडा उसको शारीरिक पीडा भन्दा धेरै ठूलो थियो:

"निश्चय नै उसले हामा निर्बलताहरू बोक्यो, र हामा दुःख भोग्यो, तापनि हामीले उसलाई परमेश्वरबाट हिराईएको, उहाँबाट पिटिएको र दुःखमा परेको सम्झ्यौं। हामी सबै भेडाझैं बरालिएका छौं। हामी हरेक आफ्नै बाटोतिर लागेका छौं, र परमप्रभुले उसमाथि हामी सबैको अधर्म हालिदिनुभएको छ। ऊ थिचोमिचोमा प्यो, र उसलाई कष्ट प्यो, तापनि उसले आफ्नो मुख खोलेन। मारिनलाई लगेको थुमाजस्तै ऊ डोऱ्याएर लगियो। आफ्नो ऊन कत्रनेको सामु भेडा मौन भएझैं उसले पनि आफ्नो मुख खोलेन।"

यशैया ५३: ४,६,७

"र आफूसँग {येश} पत्रुस र जब्दियाका दुई छोराहरूलाई लिएर उहाँ शोक्ति र व्याकुल हुन लाग्नुभयो। तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "मेरो प्राण गहिरो शोकले मरेतुल्य भएको छ। तिमीहरू यहीं बस, र मसँग जागा रहो।" -मत्ती २६:

दुष्टको मृत्यु पनि यस्तै हुनेछः

"तिनीहरू छलसित तिनको अगि जान्छन्। रातभरि तिनीहरूको रीस दन्किरहन्छ, बिहान त्यो बलिरहेको आगोझैँ हुन्छ।" - होशे ७: ६

"सूर्य, चन्द्र र ताराहरूमा चिन्ह देखा पर्नेछन्, र समुद्रको गर्जन र छालहरूले पृथ्वीका राष्ट्रहरू सङ्कष्टमा परी व्याकुल हुनेछन्। संसारमा हुन आउने घटनाहरूको आशङ्काले मानिसहरू मूर्च्छा पर्नेछन्, किनकि आकाशका शक्तिहरू डगमगाउनेछन्।" - लूका २१: २५-२६

हामीलाई थाहा छ कि ख्रीष्टको शारीरिक दुःख शैतानबाटको हो, परमेश्वरबाट होइन कि वास्तवमा यहूदाको हृदयमा ख्रीष्टलाई धोका दिनको लागि शैतान प्रवेश गरेको थियो। (लूका २२: ३-४।; यूहन्ना १३: २१-२७) यो शैतान हो जो सँग "मृत्युको शक्ति" छ (हिब्रू २: १४, ISV); किनभने ऊ यसको सुरुवातकर्ता हो।

वास्तवमा, उनीहरूको पापको कारणले परमेश्वरको पवित्र व्यवस्थाको ज्योति अगाडि उनीहरू मारिनु तिनीहरूको मृत्यु पनि ख्रीष्टको जस्तो मिल्दोजुल्दो छ। यस प्रकारको मृत्यु भोग्ने उहाँ सबैभन्दा पहिलो हुनुहुन्थ्यो जसले गर्दा कसैले पनि यसरी मर्नुपर्ने छैन - कुनै रहस्य छैन, पापको परिणाम त्यहाँ सबैलाई हेर्नका लागि थियो। ख्रीष्टको मृत्यु र दुष्टको मृत्यु बीचको भिन्नता केवल यही हो कि ख्रीष्टले भजन १६: १०-११ लाई विश्वास गर्दै पिताको कृपामा विश्वासमा पकड राख्न सक्षम हुनुहुन्छ, र त्यसैले पापले उहाँलाई पिताबाट अलग गर्नसक्दैनः

"किनकि तपाईंले मेरो प्राणलाई पातालमा छोड्नुहुनेछैन, न त तपाईंले आफ्ना पवित्र जनको शरीर कुहुन दिनुहुनेछ। तपाईंले मलाई जीवनको मार्गहरू बताउनुभयो, तपाईंले मलाई आफ्नो उपस्थितिद्वारा आनन्दले गद्गद् पार्नुहुनेछ।"

- प्रेरित २: २७-२८

जब हामी हाम्रा सबै पापहरू हामीमाथि बोकिरहेका हुन्छौं र हामी अन्धकारमा हुन्छौं, तब येशू हामीलाई दिनुहुन्छ भन्ने कुरा यो परमेश्वरको दयामाथिको विश्वास हो। यहाँ यो छ कि येशूले संसारको हृदयको कठोरतालाई जितनुभयो। अर्कोतर्फ, पापीले यो विश्वास गर्दछ कि छुट्टिनु पूर्ण भएको छ र परमेश्वरले आफ्नो प्राण नरकमा छोड्नुहुनेछ।

आगोको ईश्वरीय गुण

येशूको शारीरिक र आध्यात्मिक पीडाले स्रोत र माध्यमको ईश्वरीय ढाँचालाई अनुसरण गर्दछ:

"कि प्रेममा एकसाथ बाँधिपर तिनीहरूका हृदय प्रोत्साहित होऊन्, र पक्का समझका परिपूर्णताको सम्पत्ति र परमेश्वरका {स्रोत} रहस्यको ज्ञान, अर्थात् ख्रीष्टलाई प्राप्त गरून्। उहाँमा नै ज्ञान र बुद्धिका सारा सम्पत्ति लुकेका छन्।"

- कलस्सी २: २,३

"तर हाम्रा निमित्त त एउटै परमेश्वर पिता {स्रोत} हुनुहुन्छ, जसबाट सबै थोक हुन आए, अनि उहाँकै निमित्त हामी जिउँदछौं— हाम्रा निमित्त एउटै प्रभु, येशू ख्रीष्ट {माध्यम} हुनुहुन्छ, जसद्वारा सबै कुरा हुन आए, र जसद्वारा हामी जिउँदछौं।" - १ कोरिन्थी ८: ६

"प्राचीन कालमा हाम्रा पितापुर्खाहरूसँग अगमवक्ताहरूद्वारा धेरै र विभिन्न किसिमले परमेश्वर {स्रोत} बोल्नुभयो। तर यी आखिरी दिनहरूमा उहाँ आफ्ना पुत्रद्वारा {माध्यम} हामीसँग बोल्नुभएको छ। पुत्रलाई नै उहाँले सबै कुराका उत्तराधिकारी नियुक्त गर्नुभयो, उहाँद्वारा {येशू} नै समस्त सृष्टि रचनु पनि भयो। उहाँ नै परमेश्वरका महिमाको प्रतिबिम्ब र परमेश्वरकै स्वभावको वास्तविक

प्रतिरूप हुनुहुन्छ, र सम्पूर्ण विश्वलाई आफ्नो शक्तिको वचनले सम्हाल्नुहुन्छ। पापको शुद्धि गर्नुभएपछि महिमित परमेश्वरको दाहिने बाहुलीपट्टि उच्च स्थानमा उहाँ विराजमान हुनुभयो।" - हिब्रू १: १-३

अदृश्य परमेश्वर आफ्नो पुत्र मार्फत प्रकट हुनुभयो - हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट। परमेश्वरबाट जन्मेपछि, ख्रीष्टले आफ्नो पिताको महिमा प्रकट गर्नुहुन्छ र उच्च पार्नुहुन्छ। सम्बन्धको यस बान्कीको माध्यमबाट हामी क्रूसमा दुः ख भोगिरहेको ख्रीष्टको शारीरिक (देखिने) र आध्यात्मिक (अदृश्य) बीचको सम्बन्ध अझ राम्रोसँग बुझ्न सक्छौं। यस बान्कीबाट निष्कर्ष यो छ कि ख्रीष्टको कष्टको स्रोत उहाँको शारीरिक दुर्व्यवहारको सट्टा पाप थियो। ख्रीष्ट पापको दोषबाट मर्नुभयो जसले उहाँको प्राणलाई क्रूसमा टाँग्यो, तर उहाँको क्रूसको शारीरिक बलिदानबाट होइन्। त्यसकारण पिलातस छक्क परे कि उहाँ यति चाँडो मर्नुभयो, शारीरिक रूपमा यसले धेरै समय लिनुपर्थ्यो (मर्कूस १५:४४ हेर्नुहोस); जब येशू मर्नुभयो येशूको छेउमा दुई अपराधीहरू अझै जीवित थिए र तिनीहरूलाई चाँडो मार्न खुट्टा भाँच्नु परेको थियो (यूहन्ना १९: ३१-३३)।

शारीरिक पीडा केवल उसको प्राण दुः खको अभिव्यक्ति थियो। यसैले जो दोस्रो मृत्युमा मर्दछन्, दुः खको स्रोत आत्मिक हुन्छ-

तिनीहरूका मायालु पिता र उहाँको पुत्रको अगाडि तिनीहरूका पापहरूको आगोको जलन। तसर्थ आध्यात्मिक पीडा दोषी भावनाको माध्यमबाट आउँछ र शारीरिक पीडा शैतानीक क्रोधको अभिव्यक्ति हो। हामी यो पुरानो नियमको बलिदानहरूमा पनि प्रदर्शन भएको देख्छौं। पापीले पशुलाई मार्छ र त्यसपछि वेदीमा आगोले भस्म पार्दछ। यो प्रतीकद्वारा यो दर्शाइयो कि दुः ख र मृत्युको स्रोत बलिदानलाई भस्म गर्ने भौतिक आगो होइन, तर पापको दोषी अनुभवको लागि। निर्दोष बलिदान र पापको हातमा मार्ने पापको स्वीकार द्वारा पापीले यो महसुस गर्नुपर्दछ कि उसको पापले नै ख्रीष्टलाई मार्दछ। हामीलाई थाहा छ कि परमेश्वरले एलियालाई भन्नुभयो कि उहाँ आगोमा हुनुहुन्न थियो।

"परमप्रभुले भन्नुभयो, "पर्वतमा गएर परमप्रभुको उपस्थितिमा खडा हो, किनकि परमप्रभु त्यहाँबाट जान लाग्नुभएको छ।" तब परमप्रभुको अगिअगि एउटा ठूलो र प्रचण्ड बतास पहाडहरू फुटाउँदै र चट्टानहरू चिदैआयो, तर बतासमा परमप्रभु हुनुहुन्नथ्यो। बतासपछि भैंचालो आयो, तर भैंचालोमा परमप्रभु हुनुहुन्नथ्यो। भैंचालोपछि एउटा आगो आयो, तर आगोमा परमप्रभु हुनुहुन्नथियो। अनि आगोपछि एउटा मधुरो कानेखुसी आयो।" - १राजा १९:११-१२

तर जब इस्राएलीहरू सीनै पर्वतमा आए, तिनीहरूले परमप्रभुको महिमालाई भस्म भएको आगोको रूपमा देखे।

"इस्राएलीहरूका दृष्टिमा परमप्रभुका महिमाको रूप पर्वतको टाकुरामा भस्म पार्ने आगोजस्तै थियो।" - प्रस्थान २४: १७

परमेश्वरबारे उनीहरूको झूटा धारणाले उनीहरूलाई धोका दियो, र यो झूटो धारणाले उनीहरूको हृदयमा डर छायो र अन्तमा उनीहरूलाई मरुभूमिमा मार्यो (गन्ती १४: २०-२९)। तसर्थ, भस्म गर्ने आगो भनेको पापीको इन्साफको धारणाको प्रतिक्रिया हो। परमेश्वर आगोमा हुनुहुन्न, तर परमेश्वरको उपस्थितिले पापीको रिसलाई आगोको रूपमा प्रकट गर्दछ। पापले आज्ञाको आधारमा अवसर लिन्छ र पापीलाई मार्दछ।

"किनकि पापले आज्ञाद्वारा मौका पाएर मलाई छल्यो, र त्यसैद्वारा मलाई मान्यो।" -रोमी ७:११

कूसमा वचनको तरवारले ख्रीष्टको मृत्यु भयो, जसले सारा संसारको पापको दोषीलाई प्रतिबिम्बित गर्यो, जुन येशुले आफैँमा बोक्नुभयो।

"किनकि परमेश्वरको वचन जीवित र क्रियाशील हुन्छ, र कुनै पनि दुईधारे तरवारभन्दा बढी धारिलो हुन्छ। यसले प्राण र आत्मालाई त्यसका जोर्नी-जोर्नी

र हाइको गुदीसम्मलाई भाग-भाग पारुञ्जेल वारपार छेड्ने र हृदयका विचार र इच्छा जाँचन सक्ने हुन्छ।" - हिब्रू ४: १२

“कसैले मेरा वाणी सुन्छ, र ती पालन गर्दैन भने, म त्यसको न्याय गर्दिनँ। किनभने म संसारको न्याय गर्न आएको होइनँ, तर संसारलाई बचाउन आएको हुँ। मलाई इन्कार गर्ने र मेरा वाणी ग्रहण नगर्नेको लागि एक जना न्यायाधीश छन्। जो वचन मैले बोलेँ त्यसैले अन्त्यको दिनमा त्यसको न्याय गर्नेछ।" - यूहन्ना १२: ४७-४८

त्यस्तै गरी, सहस्राब्दी पछि आत्माको पीडाबाट दुष्ट आफ्नो पापको प्रकृतिको पूर्ण अनुभूति गरी र परमेश्वरको अद्भुत चरित्रको अनुहार अगाडि तिनीहरू नाश हुन्छन् र शारीरिक आगोमा तिनीहरूको शरीरको भस्म यो बाहिरी अभिव्यक्ति मात्र हो। आन्तरिक अपराध र आत्माको आगो शाब्दिक आगोमा प्रकट हुनेछ। यसले हामीलाई ईश्वरीय ढाँचा सिकाउँछ। यसले भौतिक अग्निको प्रत्यक्ष स्रोत परमेश्वर होइन बरु परमेश्वरको मायालु चरित्रको लागि दोषी प्रतिक्रिया हो भन्ने तथ्यलाई पुष्टि गर्दछ।

दुष्टहरूमाथि परमेश्वरको न्याय प्रस्तुत गर्ने परमेश्वरको वचनको उद्देश्य जसरी शारीरिक शरीरले परमेश्वरलाई हत्याको रूपमा देख्न मद्दत गर्दछ त्यसले हाम्रो पिताको बारेमा हाम्रो पापी कल्पनालाई उदाङ्गो पार्छ र हामीलाई पश्चात्तापमा डोर्‍याउँछ। हजार वर्षको अन्त्यमा, ख्रीष्ट तिनीहरूको चिहानबाट दुष्टहरूलाई बोलाउन भयानक महिमामा ओर्लनुहुन्छ (प्रकाश २०:५) " विरोधीहरूको पुनरुत्थानको लागि।" (यूहन्ना ५: २९) जब दुष्टहरू तिनीहरूको चिहानमा गए, तिनीहरू पनि ख्रीष्टसित त्यस्तै शत्रुता र विद्रोहको भावनाको साथ बाहिर निस्के। हामी जान्दछौं कि जब हामी ख्रीष्टलाई भेट्छौं उहाँ "आफ्ना पिताको महिमामा आफ्ना दूतहरूसँग आउनुहुनेछ। तब उहाँले प्रत्येक मानिसलाई उसको काम अनुसार इनामहरू दिनुहुनेछ।" (मत्ती १६:२७)। शुरुमा दुष्टहरूले केवल यस महिमामा बाहिरी अभिव्यक्तिलाई देख्दछन्, र यसले उनीहरूलाई परमेश्वरको

धार्मिकतालाई स्वीकार गर्न बाध्य पार्दछ जसरी इस्राएलीहरूले माउंट सीनैमा परमेश्वरको महिमालाई स्वीकार गरे। यो महिमा उनीहरूका ओठका शब्दहरूबाट निस्कन्छ, जुन उनीहरू अन्य परिस्थितिहरूमा कहिल्यै बोल्दैनन्:

"किनकि लेखिएको छ, "प्रभु भन्नुहुन्छ, 'जस्तो म जीवित छु, प्रत्येक घुँडा मेरो सामने टेकिनेछ, र हरेक जिब्रोले परमेश्वरको प्रशंसा गर्नेछ'।" -रोमी १४: ११

यद्यपि यो पश्चाताप हैन। दयाले उनीहरूको पक्षमा वकालत गर्न बन्द गर्यो यो होइन कि परमेश्वरले तिनीहरूलाई माफ गर्न सक्नुहुन्न, वा परमेश्वरले तिनीहरूलाई क्षमा दिन इच्छा गर्नुहुन्न, तर किनभने जबसम्म तिनीहरू साँचो पश्चातापको अनुभव गर्न असमर्थ हुन्छन्, तिनीहरू निरन्तर परमेश्वरको सट्टामा आफ्ना पापहरूलाई प्राथमिकता दिन्छन्। यदि उनीहरूलाई दोस्रो मौका दिइयो भने यो परमेश्वरको कानून, यसका विधान र फैसलाहरू, र उहाँ विरुद्ध रोमाञ्चक विद्रोहको साथ पहिलो भाग मा कब्जा हुनेछ।

प्रकाश २०: ७-९ मा शैतानले दुष्टलाई सुनौलो शहर - नयाँ येरुशलममा आक्रमण गर्न उक्साउँछ, जहाँ छुटकारा पाएकाहरू हुन्छन्, र तिनीहरूलाई स्त्रीष्टको विरुद्ध घृणाको भावनाले उनीहरूलाई प्रेरित गर्दछन्। त्यस सेनाका अनगिन्ती सिपाहीहरूले खुला ढोकालाई बेवास्ता गर्दै शहर कब्जा गर्न आफूलाई तयार पार्छन्। तिनीहरूको व्यवहारले पूर्ण प्रमाण दिन्छ कि उनीहरूले कहिल्यै पश्चाताप गर्दैनन्। यो विद्रोहको जीवनबाट नै शैतान र उसँग एकता भएका सबैले आफूलाई परमेश्वर र उहाँको वास्तविक चरित्रको सुमधुर सम्बन्ध देखि टाढा राख्छन् कि उहाँको उपस्थिति तिनीहरूमा एउटा भस्म पार्ने आगो बन्नजान्छ।

व्यवस्था:२: २४ उद्धृत गर्दै पावलले लेखे: "किनभने हाम्रा परमेश्वर भस्म गर्ने आगो हुनुहुन्छ।" (हिब्रू १२: २९)। यो उहाँको प्रेम हो जसले तिनीहरूलाई नाश गर्दछ। तर परमेश्वरको **महिमा** के हो?

"तिनले भने, "अब मलाई तपाईंको महिमा देखाउनुहोस्।" उहाँले भन्नुभयो, "म तैरै सामुन्ने मेरो सारा श्रेष्ठता देखाउनेछु, र तैरै सामुन्ने 'परमप्रभु' नाउँको घोषणा गर्नेछु। जसलाई म अनुग्रह गर्न चाहन्छु त्यसलाई म अनुग्रह गर्नेछु। जसलाई म कृपा देखाउन चाहन्छु, त्यसलाई म कृपा देखाउनेछु।" -प्रस्थान ३३: १८-१९

"अनि परमप्रभु बादलमा ओर्लनुभयो, र तिनीसँग त्यहाँ खड़ा भएर उहाँले आफ्नो नाउँ "परमप्रभु" घोषणा गर्नुभयो। त्यसपछि परमप्रभु तिनको सामुन्नेबाट गएर यसो भनी घोषणा गर्नुभयो, "परमप्रभु, परमप्रभु टिठ्याउनमा भरिपूर्ण र दयालु परमेश्वर, जो क्रोध गर्नमा ढिलो, र प्रेम र विश्वस्ततामा प्रशस्त हुनुहुन्छ।"

-प्रस्थान ३४: ५-६

ईश्वरको महिमा उहाँको प्रेमको चरित्र हो। यो ईश्वरको पूर्ण प्रेमको स्वभाव हो, उहाँको भलाइ, जसले दुष्टलाई भस्म पार्छ। परमेश्वरको पवित्र र दयालु चरित्रको प्रदर्शनले पापको वास्तविक प्रकृतिलाई प्रकट गर्दछ र यसको विनाश गर्ने चरित्रको पूर्ण पर्दाफास गर्दछ: रोमी १२: १९-२० पढ्नुहोस्।

"प्रिय हो, आफैले कहिल्यै बदला नलेओ, तर परमेश्वरको क्रोधमा छोडिदेओ। किनभने, लेखिएको छ, "बदला लिने काम मेरो हो, म नै बदला लिनेछु," परमप्रभु भन्नुहुन्छ। बरु, "तिम्रो शत्रु भोकाएको छ भने त्यसलाई खुवाओ, त्यो तिर्खाएको छ भने त्यसलाई पानी देओ। त्यसो गर्नाले तिमिले त्यसको टाउकोमा आगोको भुङ्गो थुपार्नेछौ।"

हामी यो वाक्य कसरी पढ्छौं? के परमेश्वरले हामीलाई हाम्रा शत्रुहरूलाई खराब नगर्न सिकाउनुहुन्छ किनकि यसो गरेर हामी त्यो गर्ने मौकालाई खोसेर लैजान्छौं? यदि हामीले गर्ने कुनै कुरा खराब छ, र परमेश्वरले ठीक त्यस्तै काम गर्नुहुन्छ भने, के खराब कुरा अचानक राम्रो हुन्छ? यस्तो पढाइले हाम्रो आफ्नै मानव सोचाइलाई झल्काउँछ। "परमेश्वरको तरिकाहरू हाम्रो तरिकाहरू भन्दा उच्च छ।" (यशैया: ५५: ८-९) के ईश्वरको बदला र उहाँको क्रोध त्यस्तो तरिकामा प्रकट

हुनेछ जुन हामीलाई दिइएको सल्लाह भन्दा फरक छ समान परिस्थितिहरूमा पछ्याउन- हामीलाई नराम्रो व्यवहार गर्नेलाई भलाइ गर्न को लागी? यदि त्यसो हो भने, परमेश्वर हामीबाट त्यस्तो चीजहरूको माग गर्नुहुन्छ जुन उहाँ आफैले गर्नुहुन्छ। हामीले आफ्नो क्रोधलाई नियन्त्रण गर्ने पछि, तर के परमेश्वरले आफ्नो क्रोधलाई छोड्ने अनुमति दिनुहुन्छ जब चाहानु हुनुहुन्छ? येशूले हामीलाई भन्नुभएको छ कि परमेश्वरले माग गर्नुहुन्छ कि हामीलाई घृणा गर्नेहरूलाई प्रेमको व्यवहार गर्नुपछि, किनभने त्यसो गरेर हामी देखाउँदछौं कि हामी परमेश्वरका सन्तान हौं, उहाँको इच्छा र चरित्रहरूको धारण गरी।

"तिमीसँग माग्नेलाई देऊ, र तिमीसँग कर्जा लिन चाहनेलाई इन्कार नगर। "तिमीहरूले यसो भनेको सुनेका छौं, 'तिम्रो छिमेकीलाई प्रेम गर, र तिम्रो शत्रुलाई घृणा गर।' तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर, र तिमीहरूलाई सताउनेहरूका निम्ति प्रार्थना गर, र तिमीहरू स्वर्गमा हुनुहुने आफ्ना पिताका छोराहरू हुनेछौं। उहाँले दुष्ट र सज्जन दुवैलाई सूर्यको ताप दिनुहुन्छ, र धर्मी र पापी दुवैलाई वृष्टि दिनुहुन्छ। किनभने यदि तिमीहरूसँग प्रेम गर्नेहरूलाई मात्र प्रेम गर्दछौं भने तिमीहरूलाई के इनाम छ? के महसूल उठाउनेहरूले पनि त्यसै गर्दैनन् र? तिमीहरूले आफ्ना दाजुभाइहरूलाई मात्र अभिवादन गर्छौं भने अरुहरूले भन्दा बढी के गर्नु र? के अन्यजातिहरूले पनि त्यसै गर्दैनन् र? यसकारण जस्तो तिमीहरूका स्वर्गमा हुनुहुने पिता सिद्ध हुनुहुन्छ, तिमीहरू पनि त्यस्तै सिद्ध हुनुपर्दछ।" - मती ५: ४२-४८

हाम्रो स्वर्गमा हुनुहुने पिताको पूर्णताले तपाईंलाई राम्रो व्यवहार गर्नेहरूलाई मात्र प्रेम गर्ने चलन भन्दा पर जान्छ। लूकाले यस पूर्णतालाई निम्नानुसार व्यक्त गरेकाछन:

"तर आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर, र तिनीहरूको भलाइ गर। फेरि पाउने आशा नराखी ऋण देओ, र तिमीहरूको इनाम ठूलो हुनेछ, अनि तिमी सर्वोच्चका सन्तान ठहरिनेछौं, किनकि उहाँ बैगुनी र स्वार्थीमाथि कृपालु हुनुहुन्छ।

तिमीहरूका पिता कृपालु हुनुभएझैं, तिमीहरू पनि कृपालु होओ।" - लूका ६: ३५-

३६

हाम्रा शत्रुहरूसित राम्रो व्यवहार गर्नु भन्ने उहाँको इच्छामा स्वर्गमा बस्नुहुने हाम्रो बुबाले उहाँको उदाहरण पछ्याएको चाहनुहुन्छ। त्यसोभए, होसियारीसाथ परमेश्वरप्रतिको हाम्रो शारीरिक दृष्टिकोणहरूलाई अलग राख्दै, फेरि दुष्टतामाथि आइरहेको "आगोको भुङ्गो" भनेको के हो हेरौं। फेरि हामी पढ्छौं:

"प्रिय हो, आफैले कहिल्यै बदला नलेओ, तर परमेश्वरको क्रोधमा छोडिदेओ। किनभने, लेखिएको छ, "बदला लिने काम मेरो हो, म नै बदला लिनेछु," परमप्रभु भन्नुहुन्छ। बरु, "तिम्रो शत्रु भोकाएको छ भने त्यसलाई खुवाओ, त्यो तिर्खाएको छ भने त्यसलाई पानी देओ। त्यसो गर्नाले तिमीले त्यसको टाउकोमा आगोको भुङ्गो थुपार्नेछौ।"- रोमी १२: १९-२०

जुन आगो हामीसित दुस्मनी राख्नेहरूको टाउकोमा राख्छौ, र जसलाई हामी दया र प्रेम देखाउँछौं, यो कुनै भौतिक आगो होइन। यो आगो जुन परमेश्वरको प्रेम र दयाको सन्दर्भमा पापको भयङ्कर प्रकृतिको चेतनाबाट जलाइएको छ। जब हामी हाम्रा दुश्मनहरूलाई माया गर्दछौं, हामी ऊ माथि पवित्र आत्माको आगोको थुप्रो लगाउँछौं ताकि उसलाई उसको गलत मार्गको बारेमा महसुस होस्। येशू यस आगोको बारेमा निम्न तरिकामा बोल्नुहुन्छ:

"म पृथ्वीमाथि आगो खन्याउन आएको हुँ, त्यो त बरु अघिबाटै सल्किसकेको भए हुनेथियो! - लूका १२: ४९

परमेश्वरको प्रेम जीवनको सुगन्ध वा ज्वालामुखी सास्ती

?

हामीलाई हाम्रो हृदयमा व्यवस्था कसरी लेख्ने भनेर तस्विर दिँदै र हामीलाई हाम्रो पापी स्वार्थको कुनैपनि बहाना बिना छोड्दै, येशूले सिद्ध त्याग र निःस्वार्थ जीवन बिताउनु भयो। पृथ्वीमा छँदा पिताको मायालु चरित्रको बारेमा सत्यताको अभिव्यक्ति मार्फत, येशूले वास्तवमै आगो बाल्नुभयो - आत्मिक आगो जो मानिसका सबै आत्म-भ्रमहरू भित्र बल्दछ कि उसले दोषी महसुस नगरी भ्रष्ट जीवन बिताउनको लागि सिर्जना गर्दछ। यो आगो या त पश्चात्ताप गर्ने व्यक्तिको हृदयबाट पाप भस्म गर्दछ, वा अन्तको दिनमा तिनीहरू भस्म हुनेछन् जब उनीहरूले उहाँको अनुहार देख्नेछन् जसले उनीहरूको उद्धारको लागि सँधैँ काम गर्नुभयो तर तिनीहरूले उहाँलाई इन्कार गरे:

अस्वीकार गर्नेहरूको प्रतिक्रिया: "आकाशचाहिँ चर्मपत्रको मुट्ठो बेहिएझैँ लोप भयो, र हरेक टापू र पहाड तिनीहरूका आ-आफ्ना ठाउँबाट हटेर गए। तब पृथ्वीका राजाहरू, राजकुमारहरू, जर्नेलहरू, धनीहरू, बलियाहरू, हरेक दास र स्वतन्त्र मानिस पहाडका गुफाहरू र चट्टानहरू हुँदा लुके। तिनीहरूले पहाडहरू र चट्टानहरूलाई भने, "हामीमाथि खस, र सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेको मुहारबाट, र थुमाको क्रोधबाट हामीलाई लुकाओ, किनकि उहाँहरूका क्रोधको ठूलो दिन आएको छ, र यसको अगि को खडा हुन सक्छ?" -प्रकाश ६: १४-१७

स्वीकार्नेहरूको प्रतिक्रिया: "उहाँले यही पर्वतमा सारा मानिसहरूलाई ढाक्ने वस्त्र र सारा जातिलाई छोप्ने तन्ना हटाइदिनुहुनेछ। उहाँले मृत्युलाई सदाको निमित्त निल्नुहुनेछ। परमप्रभु परमेश्वरले सबैका अनुहारबाट आँसु पुछिदिनुहुनेछ। उहाँले सारा पृथ्वीबाट आफ्नो प्रजाको निन्दा हटाइदिनुहुनेछ। परमप्रभुले भन्नुभएको छ।

त्यस दिन तिनीहरूले यसो भन्नेछन्, “निश्चय उहाँ नै हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ, हामीले उहाँमाथि भरोसा गर्‍यौं र उहाँले नै हामीलाई बचाउनुभयो। उहाँ नै परमप्रभु हुनुहुन्छ, उहाँमाथि हामीले भरोसा गर्‍यौं। उहाँले गर्नुभएको उद्धारमा हामी खुशी होऔं र रमाऔं।” -यशैया २५: ७-९ (दानियल १०: ५-७ पनि हेर्नुहोस)

दानियल ३ अध्यायमा भेटिएको यस्तै प्रतिक्रिया याद गर्नुहोस्:

“र नबूकदनेसरले तिनीहरूलाई भने, “ए शद्रक, मेशक र अबेदनगो, के यो कुरा सत्य हो, कि तिमीहरू मेरा देवताहरूको सेवा गर्दैनौ वा मैले स्थापना गरेको सुनको मूर्तिलाई दण्डवत् गर्दैनौ? अब यदि तिमीहरूले नरसिङ्गा, बाँसुरी, वीणा, सारङ्गी, सितार, न्याउली-बाजा र सबै किसिमका बाजाहरूको आवाज सुन्ने बित्तिकै मैले बनाएको मूर्तिलाई दण्डवत् गर्न तयार भयौ भने धेरै राम्रो हुनेछ। तर यदि तिमीहरूले यसलाई दण्डवत् गरेनौ भने, तुरुन्तै **दन्किरहेको आगोको भट्टीमा** तिमीहरू फालिनेछौ। तब कुन देवताले तिमीहरूलाई मेरो हातबाट बचाउन सक्ला?” शद्रक, मेशक र अबेदनगोले राजालाई जवाफ दिए, “हे नबूकदनेसर, यस सम्बन्धमा हजूरको अगि हाम्रो आफ्नै पक्षमा भन्नुपर्ने आवश्यकता केही छैन। हे महाराजा, यदि हामीहरू दन्किरहेको आगोको भट्टीमा फालियो भने, हामीले सेवा गरेका परमेश्वरले हामीलाई यसबाट बचाउन सक्नुहुनेछ र हजूरको हातबाट छुटकारा दिनुहुनेछ। तर हामीलाई उहाँले यसो नगर्नुभए तापनि, हे महाराजा, हजूरका देवताहरूको सेवा गर्नेछैनौं न त हजूरले स्थापना गर्नुभएको सुनको मूर्तिलाई दण्डवत् गर्नेछौं भनी हजूरलाई थाहा होस् भन्ने हामी चाहन्छौं।” तब शद्रक, मेशक र अबेदनगोसित नबूकदनेसर रीसले चूर भए, र तिनीहरूप्रति उनको धारणा बदलियो। उनले त्यस आगोको भट्टीलाई साधारणभन्दा सात गुणा चर्काउने हुकुम गरे, र उनका सेनाको सबभन्दा बलिया सिपाहीहरूमध्ये कोहीलाई शद्रक, मेशक र अबेदनगोलाई बाँधेर दन्किएको **आगोको भट्टीमा** फ्याँकिदिन भनी आज्ञा गरे। तब यी मानिसहरू दौरा, सुरुवाल, टोपी र अन्य लुगाहरूसित बाँधिेर दन्किरहेको आगोको भट्टीमा फ्याँकिए। राजाको हुकुम यति जरूरी थियो

र आगोको भट्टी यति तातो थियो कि आगोको ज्वालाले शद्रक, मेशक र अबेदनगोलाई लैजाने सिपाहीहरूलाई भस्म पार्न्यो, अनि यी तीन जना मानिसहरू दहिलो रूपमा बाँधिएकै अवस्थामा दन्किरहेको आगोको भट्टीमा परे। त्यसपछि राजा नबूकदनेसरले आश्चर्यचकित हुँदै उफ्रेर आफ्ना सल्लाहकारहरूलाई सोधे, “के हामीले बाँधेर आगोमा फालेका तीन जना मानिसहरू होइनन् र?” उनीहरूले जवाफ दिए, “निश्चय नै हो, महाराजा।” उनले भने, “हेर त, आगोभिन्न चार जना मानिसहरू वरिपरि हिँडिरहेका देख्दछु, तिनीहरू नबाँधिएका र कुनै हानि नभएका देखिन्छन्, र त्यो चौथोचाहिँ देवताहरूको पुत्रजस्तै देखिन्छ।” तब नबूकदनेसरले दन्किएको आगोको भट्टीको ढोका नजिक गएर चिच्च्याए, “हे शद्रक, मेशक र अबेदनगो, सर्वोच्च परमेश्वरका सेवक हो, बाहिर निस्केर आओ।”

तब शद्रक, मेशक र अबेदनगो आगोबाट बाहिर निस्केर आए, अनि प्रान्तका बडाहाकिमहरू, इलाका अधिकारीहरू, राज्यपालहरू, र सल्लाहकारहरू तिनीहरूका वरिपरि भीड लागे। उनीहरूले देखे कि आगोले तिनीहरूका शरीरमा हानि पुऱ्याएको थिएन, न त तिनीहरूका शिरको रौं नै खहरिएको थियो, तिनीहरूका लुगालाई आगोले छोएको थिएन र तिनीहरूमा आगोको कुनै गन्धैसमेत थिएन।” दानिएल

३: १४-२७

फेरि यूहन्नाको पुस्तकमा; कतिले गर्जन सुने, कोहीले स्वर्गदूत:

“हे पिता, तपाईंका नाउँको महिमा गर्नुहोस्।” तब स्वर्गबाट यस्तो एउटा आवाज आयो, “मैले त्यो महिमा गरेको छु, र फेरि गर्नेछु।” त्यहाँ खडा भएको भीडले यो सुनेर भन्यो, “यो मेघ गर्जन हो!” अरूहरूले भने, “स्वर्गदूत उनीसँग बोलेका हुन्!”

-यूहन्ना १२: २८-२९

मती २१: १२-१६ र यूहन्ना २: १३-१७ मा मती र यूहन्ना दुबैले रेकर्ड गरे कि, एउटा कोर्वा लगाएपछि येशू मन्दिरमा प्रवेश गर्नुभयो र भ्रष्ट सबै धार्मिक नेताहरूलाई धपाउनुभयो र तिनीहरूको षडयन्त्रकारी पैसा परिवर्तन गर्नेहरू जसले

मानिसहरूलाई परमेश्वर जस्तो देखिए झैं धोका दिएर परमेश्वरको सत्य चरित्रलाई अपवित्र बनाइरहेका थिए (भजनसंग्रह ५०: १६-२१)। यहाँ पनि येशूको पक्षमा हिंसाको प्रदर्शन भएको थिएन। किनकि “उसले कुनै हिंसा गरेन” भनी पुरानो भविष्यवक्ताले घोषणा गरेका थिए (यशैया ५३: ९)। येशूले कसैलाई कहिले हिर्काउनु भएन र केवल आफूलाई दोषी ठहराउने अन्तस्करण भएकाहरू डराए र भागे। जहाँसम्म, घटना देखेका प्रिय साना केटाकेटीहरू नडराई परमेश्वरको प्रशंसा गाउन थाले। जबकि अन्धा र लङ्गडा एकसाथ बसे र निको भए। उद्धार पाएकाहरूको लागि, परमेश्वरको आगापे (मायालु) चरित्रको अभिव्यक्ति जीवनको सुगन्ध हो, तर बाँकीहरूका लागि यी दृश्यहरू भस्म गर्ने आगो हो जसले तिनीहरूको प्राणलाई गहिरो सताउनेछ जसरी उनीहरू पापमा अफूलाई गहिर्याउँदै जान्छन्, र उनीहरूले यस महिमालाई राम्ररी चिनेका भए पनि यसमा उनीहरूको पिठ्यौँ फर्काउने छनौट गरेकाछन्। यहाँ दुष्टहरूको कष्टको स्रोतलाई देखाइएको छ। जब परमेश्वरले लुसिफरको पतनको बारेमा कुरा गर्नुभयो, उहाँले यो आत्मिक आगो कहाँबाट आउँछ भनेर देखाउनुभयो:

"तेरा धेरै पापहरू र बेईमान व्यापारद्वारा तँले तेरा पवित्रस्थानहरूलाई बिटुलो पारेको छस्। यसैले गर्दा मैले तँबाटै एउटा आगो निकालिदिँँ, र त्यसले नै तँलाई भस्म पार्नो। तँलाई नियालेर हेर्नेहरू सबैका दृष्टिमा मैले तँलाई जमिनमा खरानी तुल्याइदिँँ।" - इजकिएल २८: १८

सुरुमा यो आगो उसको दुष्टता मार्फत लुसिफरको हृदयमा जलाइएको थियो, तर सहस्र वर्ष पछि जो प्रेम र प्रकाश हुनुहुन्छ उहाँको उपस्थितिले यसलाई पूर्ण रूपमा प्रकट गर्नेछ:

"मलाई तपाईंको हृदयमा एउटा छापजस्तै लगाउनुहोस्, तपाईंको पाखुरामा एउटा छापजस्तै, किनभने प्रेमचाहिँँ मृत्युजस्तै प्रबल हुन्छ, यसको तृष्णा चिहानजस्तै हठी। त्यो कुनै पनि ज्वालाभन्दा पनि कडा दन्केको आगोझैं दन्किन्छ। थुप्रै पानीका भलले पनि प्रेमलाई मेट्न सक्दैन, खोलाहरूले यसलाई कदापि बगाउन

सकदैनन्। कुनै मानिसले प्रेमको सट्टामा आफ्नो घरको सारा सम्पति नै दिए तापनि त्यो त बिल्कुलै तिरस्कार गरिनेथियो।" -**श्रेष्ठगीत ८: ६-७**

हाम्रो पिताको उपस्थितिबाट आउँदो प्रेमले शैतानका सबै दुष्ट अभिलाषाहरू बाहिर ल्याउने छ यो आगोले उसलाई खरानीमा परिणत गर्नेछ र अन्य सबै जसलाई पापले उहाँमा आफैँलाई जरा गड्यो।

"तब तिमीहरूले दुष्टहरूलाई खुट्टाले कुल्चनेछौ। जुन दिन म त्यो काम गर्छु, त्यस दिन उनीहरू तिमीहरूका पैतालामुनि खरानीजस्तै हुनेछन्," सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ।" - **मलाकी ४: ३**

अन्तमा, परमेश्वरको उपस्थितिले खसेको करूब भित्रबाट त्यो भयानक आगो निकाल्नेछ, र ज्वालाले उनलाई र तिनीसँग जो आफैँलाई संलग्न बनाउँदछ भस्म पार्नेछ र खरानीमा परिणत गर्नेछ। हामीलाई याद छ आगोको स्रोत शैतानको बीचबाट आएको हो, परमेश्वरबाट होइन। दुष्टहरूले अब विद्रोहको जीवनले उनीहरूले के गुमाएकाछन् त्यो देख्नेछन्। तिनीहरूको आफ्नै जीवनशैलीको साक्षीले उनीहरूमाथि परमेश्वरको पुत्रले शासन नगर्ने घोषणा गर्दछन्। ती अविश्वासी यहूदीहरूले येशूलाई मसीहको रूपमा अस्वीकार गरे जस्तो, दुष्टले न्याय र आफैँले अनन्त जीवनको लागि अयोग्यको निन्दा गर्छन् (प्रेरित १३ :46)। यो सर्वव्यापी प्रेमको प्रकाशमा दुष्टहरूले आफूलाई शैतानको विरुद्ध खडा गर्नेछ किनकि उनीहरूले देखे कि शैतान उनीहरूको सहयोगी नभएर बरु उनीहरूलाई उसको विनाशमा सहभागी गराएको थियो। यसरी नै यथार्थमा आत्मिक आगो एक भौतिक आगोको रूपमा प्रकट हुन्छ। तिनीहरूको प्राणको बीचबाट फुट्ने तिनीहरूको क्रोध शैतानको विरुद्धमा दन्किन्छ। **यशैया १४:-१२-१८** ले भन्दछ:

"ए बिहानको तारा, प्रभातको पुत्र, तँ स्वर्गबाट कसरी खसेको छस्! उहिले जाति-जातिहरूलाई होच्याउने, तँ कसरी भूँडँमा तल खसालिइस्। तँले आफ्नो हृदयमा भनिस्, "म स्वर्गमा उक्लनेछु। परमेश्वरका ताराहरूभन्दा माथि म मेरो

सिंहासनलाई उच्च पार्नेछु। पवित्र पर्वतको सबैभन्दा उच्च टाकुरामा सभासद्को पर्वतमा म विराजमान हुनेछु। म बादलको टुप्पाभन्दा माथि उक्लनेछु, म आफूलाई सर्वोच्च परमेश्वर जतिकै बनाउनेछु।" तर तँ चिहानसम्म, खाइलको तल्लो गहिराइसम्मै होच्याइस्। तँलाई देख्नेहरूले तँलाई एक टक लाएर हेर्नेछन्, र तेरो भाग्यमाथि ध्यानसित गुनेर भन्नेछन्, "पृथ्वीलाई हल्लाउने तथा राज्यहरूलाई थरहरी पार्ने त्यो त्यही मानिस हो, जसले संसारलाई मरुभूमि बनायो र त्यसका सहरहरूलाई पराजय गर्‍यो? कैदीहरूलाई घर जानलाई नदिने के यो त्यही मानिस हो?" जाति-जातिका सबै राजाहरू, प्रत्येक आ-आफ्नै चिहानमा गौरवमा पस्निरहेका छन्। -यशैया १४:-१२-१८

“यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: 'तैंले आफूलाई एउटा देवताजतिकै बुद्धिमान् ठान्छस्, यसकारण जाति-जातिहरूमा सबैभन्दा क्रूर विदेशीहरूलाई म तँकहाँ ल्याउनेछु। तिनीहरूले आफ्ना तरवार तेरो सौन्दर्य र बुद्धिको विरुद्धमा थुत्नेछन्, र तेरो चमत्कारपूर्ण गौरवलाई वारपार छेड्नेछन्। तिनीहरूले तँलाई मृत-लोकमा पुर्‍याउनेछन्, र हिंसक वेगसित तँ समुद्रमा मर्नेछस्। तेरा चारैतिरका व्यापारद्वारा तँ उपद्रवले भरिइस्, र तैंले पाप गरिस्। यसैले मैले तँलाई परमेश्वरको पर्वतबाट अपमान गरी खेदिदिँ, र हे अभिभावक करूब, मैले तँलाई अग्निमय पत्थरहरूका बीचदेखि धपाइदिँ। तेरो सुन्दरताले गर्दा तेरो हृदय घमण्डले फुलियो, तैंले आफ्नो गौरवको कारण तेरो बुद्धिलाई भ्रष्ट पारिस्। यसैले मैले तँलाई जमिनमा फालिदिँ। राजाहरूका अगि मैले तँलाई तमाशा बनाइदिए। तेरा धेरै पापहरू र बेईमान व्यापारद्वारा तैंले तेरा पवित्रस्थानहरूलाई बिटुलो पारेको छस्। यसैले गर्दा मैले तँबाटै एउटा आगो निकालिदिँ, र त्यसले नै तँलाई भस्म पार्‍यो। तँलाई नियालेर हेर्नेहरू सबैका दृष्टिमा मैले तँलाई जमिनमा खरानी तुल्याइदिँ। जाति-जातिहरूमा तँलाई चिन्नेहरू तँलाई देखेर भयभीत हुनेछन्। तँ एक डरलाग्दो अन्त्यमा आइपुगेको छस्, र तँ फेरि कहिल्यै रहनेछैनस्।" - इजकिएल २८: ६-८,१६-१९

“हेर, त्यो दिन आउँदैछ। त्यो भट्टीझैँ दन्कनेछ। सबै हठी र सबै दुष्ट काम गर्नेहरू ठुटाझैँ हुनेछन्, र त्यो आउने दिनले उनीहरूलाई आगोमा भस्म गर्नेछ,” सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ। “त्यसले उनीहरूको एउटै जरा र एउटै हाँगा पनि छोड्नेछैन।” - मलाकी ४:१

"तर प्रभुको दिन त चोरजस्तै गरी झट्टै आउनेछ, जसमा आकाशचाहिँ ठूलो आवाजसाथ बितिजानेछ, तत्त्वहरू आगोको रापले पग्लिनेछन्, र पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै थोक भस्म हुनेछन्।" -२ पत्रुस ३: १०

हामी पाठकलाई सम्झना गराउँछौं कि अन्तमा न्याय गर्ने व्यक्ति उहाँ हुनुहुन्न भनेर येशूले सिकाउनुभएको थियो, तर उहाँले बोल्नु भएको वचन (यूहन्ना १२:, ४७, ४८)। परमेश्वरले आफ्नो न्यायमा घातक शक्ति प्रयोग गर्नुहुन्छ। यो सत्यतालाई अपोकलिफाको १४ वटा पुस्तकहरू मध्येबाट पनि पुष्टि गरिएको छ, जुन सबै बाइबलमा समावेश गरिएका थिए: कभरडेलको बाइबल, मती-टिन्डेल बाइबल, दि ग्रेट बाइबल, द जेनेभा बाइबल, बिशप बाइबल, र पहिलो संस्करण किंग जेम्स बाइबल १६११ मा छापियो। हामी पढ्न गइरहेको पुस्तक एस्ड्रास १३: ३७, ३८ हो:

अनि मेरो छोराले ती जातिहरूका कुकर्मलाई हप्काउनेछ, तिनीहरू आफ्नो दुष्ट जीवनको तूफानमा खसेका छन्; तिनीहरूका दुष्ट विचार र सताउनको लागि तिनीहरू आफैले तिनीहरूलाई सजाय दिनेछ, ती ज्वालाजस्ता छन्: जो म जस्तो व्यवस्था द्वारा उसले श्रम बिना तिनीहरूलाई नष्ट पार्नेछ। - एस्ड्रास १३: ३७, ३८

यहाँ कोरह, दातान र अबीरामको सम्बन्धमा व्यवस्थालाई प्रतिबिम्बित गर्ने कार्यमार्फत दुष्टलाई सजाय दिइनेछ भन्ने धारणाको पुष्टि गरिएको छ, जो "जिउँदो खाडलमा गए" (गन्ती १६: २८-३३)। यहाँ परमेश्वर प्रकट गर्दै हुनुहुन्थ्यो तिनीहरू आफैले, ती सबैजस्तै जसले "परमेश्वरका पुत्रलाई आफैँमा क्रूसमा टाँगे"

(हिब्रू ६:६) परमेश्वरको सुरक्षाको धार भित्रबाट बाहिर निस्केको थियो। उनीहरूले "एउटा खाडल बनाएका थिए र त्यसलाई खनेका थिए" र "उनीहरूले बनाएको खाडलमा खसेका थिए" (भजन ७ :१५)। त्यसकारण, गन्तीको पुस्तकमा लिपिबद्ध पापी झुकावलाई औँल्याउँदै पावलले हामीलाई सल्लाह दिन्छनः

"भाइ हो, तिमीहरूले यो कुरा जान भनी म चाहन्छु, कि हाम्रा पुर्खाहरू सब बादलमुनि थिए, र सबै समुद्रको बीचबाट भएर गए। अनि मोशामा तिनीहरू सबैले बादल र समुद्रमा बप्तिस्मा पाएका थिए। उसबैले एउटै आत्मिक भोजन खाए। सबैले आत्मिक पानी पिए, किनकि तिनीहरूका साथसाथै हिँड्ने आत्मिक चट्टानको पानी तिनीहरूले पिए र त्यो चट्टानचाहिँ ख्रीष्ट नै हुनुहुन्थ्यो। तापनि तिनीहरूमध्ये धेरैजसोसँग परमेश्वर प्रसन्न हुनुभएन, र तिनीहरू मरुभूमिमा नष्ट भए। उनीहरूले जस्तै हामीले खराबीको इच्छा नगरौं भनी यी कुरा हाम्रो चेताउनीको लागि हुन्। तिनीहरूमध्ये कतिझैं तिमीहरू मूर्तिपूजक नहोओ। जस्तो लेखिएको छ, "मानिसहरू खान र पिउनलाई बसे, अनि नाचनलाई उठे।" हामी व्यभिचारमा फस्नुहुँदैन, जसरी तिनीहरूमध्ये कति जना फसे, र एकै दिनमा तेईस हजार मरेका थिए। हामीले प्रभुको परीक्षा गर्नुहुँदैन, जसरी तिनीहरूमध्ये कतिले गरे, र सर्पहरूद्वारा नष्ट भएका थिए। हामीले गनगन गर्नुहुँदैन, जसरी तिनीहरूमध्ये कतिले गरे, र विनाशकबाट नष्ट भएका थिए। यी कुराहरू तिनीहरूलाई उदाहरणको रूपमा भएथे र हाम्रै शिक्षाको निमित्त लेखिएका हुन्, जसमाथि युग-युगको अन्त्य आइसकेको छ। यसकारण जसले खडा छु भनी सोचेको छ, त्यो होशियार रहोस्, नत्रता त्यो लड्नेछ।" - १ कोरिन्थी १०: १- १२

यहाँ पावलले "विनाशकारी" शब्दको लागि प्रयोग गरेको ग्रीक शब्द ὀλοθηρευτής (ओलोथ्युट्स) हो जसको शाब्दिक अर्थ "विषालु सर्प" हो। यो विनाश गर्ने सर्प को हो?

"त्यो ठूलो अजिङ्गर तल फालियो— त्यो प्राचीन सर्प, जो सारा संसारलाई बहकाउने दियाबलस वा शैतान हो। त्यो पृथ्वीमा फ्याँकियो र त्यसका दूतहरू त्यसका साथसाथै फ्याँकिए।" - प्रकाश १२:९

"यसकारण परमेश्वरको शक्तिशाली बाहुलीमुनि तिमीहरू आफैलाई विनम्र तुल्याओ, र उहाँले उचित समयमा तिमीहरूलाई उच्च पार्नुहुनेछ। तिमीहरूका सारा फिक्री उहाँलाई सुम्पिदेओ, किनकि उहाँले तिमीहरूको वास्ता गर्नुहुन्छ। सचेत रहो, जागा रहो, तिमीहरूको शत्रु दियाबलस कसलाई भेटाउँ र खाइहाँलू भनी गर्जने सिंहझैँ खोजिहिँड्छ। विश्वासमा दहिला भएर त्यसको विरोध गर, किनकि संसारभरि नै तिमीहरूका दाजुभाइहरूले पनि यस्तै कष्टको अनुभव गरिरहनुपरेको छ।" १ पत्रुस ५: ६-८

स्पष्टतया शैतान विनाशक हो, तर परमेश्वर पुनः स्थापनाकर्ता हुनुहुन्छ! यसैले तलको धर्मशास्त्र स्पष्ट हुँदछ:

"त्यस रात म मिश्र भएर जानेछु, र मिश्रका मानिस र पशु दुवैका पहिले जन्मेका र बियाएकाहरूलाई मार्नेछु, र मिश्रका सबै देवताहरूका विरुद्धमा म इन्साफ गर्नेछु। म परमप्रभु हुँ।" प्रस्थान १२: १२

हामीले भर्खरै सिकेको कुराबाट के हामी यो विश्वास गर्दछौं कि परमेश्वर आफैले नै मिश्रमा सबै जेठा छोरालाई मार्नुभयो? वा यो हो कि मिश्रीहरूले परमेश्वरलाई इन्कार गरेर शैतान अर्थात् विनाशकारीको लागि आफूलाई कमजोर छोडे? आउनुस् तलका केही पदहरू पढौं:

"जब परमप्रभु मिश्रीहरूलाई प्रहार गर्न देश भएर जानुहुनेछ, तब उहाँले चौकोसको माथिल्लो भाग र दुवैतिरका खम्बामा रगत देख्नुहुनेछ, र त्यस ढोकालाई छोडेर, निस्तार गरी, विनाश पार्नेलाई तिमीहरूका घरमा तिमीहरूलाई मार्न पस्न दिनुहुन्न।" -प्रस्थान १२: २३

परमेश्वरलाई अस्वीकार गर्दा विनाश हुन्छ किनकि उहाँले तपाईंको छनौटको स्वतन्त्रतामा हस्तक्षेप गर्नुहुन्न। उहाँले आँखाभरी आँशुको साथमा उहाँको सुरक्षाको अनुग्रह भन्दा टाढा जान तपाईंलाई अनुमति दिनुहुन्छ। तर विनाश तपाईंको आफ्नै दुष्टता र मृत्युको प्रवर्तक - शैतानबाट आउँछ।

"उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो प्रचण्ड, क्रोध, कोप, रीस र शत्रुता— अर्थात् विनाशकारी दूतहरूको एक दल पठाउनुभयो।" - भजनसंग्रह ७८: ४९

यहाँ "पठाउन" को लागी प्रयोग गरिएको हिब्रू शब्दलाई "रिलीज" वा "छोड्ने" भन्ने रूपमा थप अनुवाद गरिएको छ। ख्रीष्ट र दुष्ट स्वर्गदूतहरू सँगै काम गरिरहेका छैनन्। उहाँको सुरक्षामा ख्रीष्ट र उनका दूतहरूले शैतान र त्यसका दुष्ट दूतहरूलाई समातेर लगे। उहाँको सुरक्षा बाहेक तपाईं यी दुष्ट स्वर्गदूतहरूको मुक्तीको छनौट गर्दै हुनुहुन्छ।

परमेश्वरको महिमित चरित्र

हामीले धर्मशास्त्र पढ्ने तरिका हाम्रो न्यायको बाटोको लागि महत्वपूर्ण, किनभने परमेश्वरको वचन चकित हृदयलाई टुक्रा-टुक्रा पार्ने हतौडा र झो र टिनलाई जलाउने आगो जस्तो छ, (इजकिएल २२: १९-२२):

तिनले भने:

“परमप्रभु सीनैबाट आउनुभयो, र सेइरबाट तिनीहरूमाथि उदय हुनुभयो। उहाँ पारान डाँडाबाट चम्कनुभयो। लाखौँ पवित्र जनहरूसँग दक्षिणबाट, आफ्ना पहाडका भिरालो ठाउँबाट उहाँ आउनुभयो।” -व्यवस्था ३३: २

“के मेरो वचन आगोजस्तै छैन र? चटानलाई चूरचूर पार्ने के त्यो एउटा ठूलो घनझैँ छैन र?” परमप्रभु भन्नुहुन्छ।”

- यर्मिया २३: २९

किनभने हाम्रो परमेश्वर भस्म गर्ने आगो हुनुहुन्छ। -हिब्रू १२: २९।

परमेश्वरको व्यवस्था ज्वलन्त छ, किनकि यो उहाँको चरित्रको अभिलेख हो जसरी हामीले पहिला २ एस्द्रास १३: ३८ मा सिकेका थियौं जहाँ परमेश्वर बोल्नुभयो:

“व्यवस्था जो म जस्तो छ।” हामीले देख्यौं कि यो आगो परमेश्वरको शरीरबाट आउँछ, जुन शुद्ध र उच्च प्रेम हो:

जसले प्रेम गर्दैन उसले परमेश्वरलाई चिन्दैन। किनकि परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ।” (१ यूहन्ना ४: ८)। ध्यान दिनुहोस् कि यसले परमेश्वर मायालु हुनुहुन्छ भनेर भन्दैन, वा कि परमेश्वर प्रेम गर्नुहुन्छ, तर यसले भन्छ, उहाँ प्रेम हुनुहुन्छ।

त्यसकारण जब परमेश्वरको नाम प्रस्तुत गरिएको थियो, जुन उहाँको चरित्र हो, कृपा सँधै सूचीको शीर्षमा रहन्छ:

"परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: "बुद्धिमान् मानिसले आफ्नो बुद्धिमा घमण्ड नगरोस्, अथवा बलियो मानिसले आफ्नो बलमा घमण्ड नगरोस्, अथवा धनी मानिसले आफ्नो धनमा घमण्ड नगरोस्, तर जसले घमण्ड गर्छ त्यसले यस विषयमा घमण्ड गरोस्: 'म परमप्रभुलाई जान्दछु र चिन्दछु, र उहाँ त्यही परमप्रभु हुनुहुन्छ, जसले पृथ्वीमा दया, न्याय र धार्मिकताको व्यवहार गर्नुहुन्छ। किनभने यिनैमा म प्रसन्न हुन्छु," परमप्रभु भन्नुहुन्छ।" -**यर्मिया ९: २३-२४**

किनकि प्रेम भनेको ईश्वरको मूल तत्व हो, यसको मतलब यो हो कि उहाँका सबै अन्य गुणहरू केवल प्रेमको अभिव्यक्ति, वा त्यो प्रेमको लागि माध्यमहरू हुन्। यसको मतलब यो हो कि परमेश्वरले गर्नुहुने सबै कुरा प्रेमले उत्प्रेरित हुन्छ। हाम्रो पिताको न्याय त्यस्तो छैन जुन कठोर र दयाबाट वञ्चित छ। त्यो शैतान हो जसले परमेश्वरलाई उहाँसँग दया र न्याय असंगत छ जस्तोगरी प्रस्तुत गर्न चाहन्छ। यसको विपरित, परमेश्वर आफ्ना छोराछोरीहरू समक्ष सँधै प्रेमपूर्वक प्रस्तुत गर्नुहुन्छ। धर्मशास्त्रले यो प्रेमलाई आगो झैं प्रतिनिधित्व गर्दछ:

"मलाई तपाईंको हृदयमा एउटा छापजस्तै लगाउनुहोस्, तपाईंको पाखुरामा एउटा छापजस्तै, किनभने प्रेमचाहिँ मृत्युजस्तै प्रबल हुन्छ, यसको तृष्णा चिहानजस्तै हठी। त्यो कुनै पनि **ज्वालाभन्दा पनि कडा दन्केको आगोझैं दन्किन्छ।**" - **श्रेष्ठगीत ८: ६-७ (ESV)**

यो कसरी सम्भव छ प्रेम कडा दन्केको आगोझैं हुन्छ? हाम्रो स्वर्गीय पिताको प्रेमले करुणापूर्वक पापको वास्तविक प्रकृति प्रकट गर्दछ - यसको विनाशकारी गुण। यो ज्वाला हो जसले दुष्टलाई सताउनेछ:

"त्यसले पनि उहाँका क्रोधको कचौरामा केही नमिसाई तयार गरिएको परमेश्वरका क्रोधको कड़ा मद्य पिउनेछ, र पवित्र स्वर्गदूतहरू र थुमाको सामुन्ने **आगो र गन्धकमा** त्यसलाई यातना दिइनेछ।" -**प्रकाश १४:१०**

गन्धकको लागि यहाँ प्रयोग गरिएको ग्रीक शब्दको निम्न परिभाषाहरू छन्:

ΘΕΛΟV: (थिइओन, थियोसिससँग सम्बन्धित छ - जसले ईश्वरीयतासँग सम्बन्धित राख्दछ) ठेट परिभाषा: १ एउटा गन्धक वा दिव्य धूप

यो आगोले सम्पूर्ण युगको लागि दुष्टलाई जलाउन सक्दैन, किनकि त्यो परमेश्वरको चरित्रको विरोधाभास हुनेछ। तर प्रकाश १४ ले निरन्तर भनेको छैन र? ...

"तिनीहरूका यातनाको धुवाँ सदासर्वदा मास्तिर गइरहनेछ। तिनीहरू यी नै हुन् जसले त्यो पशु र त्यसको मूर्तिलाई पूजा गर्छन्, र त्यसका नाउँको छाप लिन्छन्। तिनीहरूले दिनरात कहिल्यै पनि आराम पाउनेछैनन्।" -**प्रकाश १४:११**

तर ध्यान दिनुहोस् यो "धुवाँ" हो जुन "सदा-सदाको लागि" माथि जान्छ। धुवाँ भनेको केहि चीज खरानीमा परिणत भएपछि बाँकी रहन्छ। यो धुवाँ पाप र यसको विनाशकारी प्रकृतिको सम्झनाको प्रतीक हो। यो कहिल्यै बिसिने छैन।

तर यहूदा ७: मा उल्लेख गरिएको "अनन्त आगो" को बारेमा के हुन्छ?

"जसरी सदोम र गमोरा र तिनका आसपासका सहरहरू, जुनहरू व्यभिचार गरेर अस्वाभाविक कामवासनामा फसेका थिए, तिनीहरू अनन्त अग्निको दण्ड भोगेर उदाहरण बनेका छन्।"

यहूदा १: ७

के यी दुई शहरहरू अझै जलिरहेका छन्? होईन। यहूदाले सदोम र गमोराको विनाशलाई “उदाहरणका लागि ठोक्वा” गरिएको थियो। उसले कस्तो उदाहरणको बारेमा कुरा गर्दछ? २ पत्रुस २: ६ ले यसको जवाफ दिन्छ:

“उहाँले सदोम र गमोरा सहरहरूलाई भस्म पारेर तिनको अस्तित्व नै मेटाइदिनुभयो, र भक्तिहीनहरूका सामु तिनीहरूलाई एक उदाहरण बनाउनुभयो।”

पत्रुस भन्छन् कि ती दुई शहरहरू “खरानी” -मा परिणत भयो र यो दुष्टको अन्तको उदाहरण हो। त्यसकारण हामीले यो निष्कर्ष निकाल्नु पर्छ कि उही “अनन्त आगो” ले शैतान र त्यसका अनुयायीहरूलाई नष्ट पार्नेछ र जलाएर खरानीमा परिणत गरिनेछ (घटाउनेछ)! याद गर्नुहोस्, मलाकी ४:३ ले भन्दछ, “अनि तिमीले दुष्ट मानिसहरूलाई कुल्चने छौ। किनभने तिनीहरू तिमी खुट्टाको तलसम्म खरानी हुनेछन्।” यो विनाश हो जुन अनन्तसम्मको छ। येशूले सिकाउनुभयो कि “विश्वास” गर्नेहरूले मात्र “अनन्त जीवन” प्राप्त गर्दछन् तर अविश्वासीहरूको रूपमा “नाश” हुँदैनन् (यूहन्ना ३:१६) र पावलले भन्दछन् दुष्टले अनन्त मृत्यु पाउनेछ (रोमी ६:२३)। परमेश्वरको निःस्वार्थ प्रेमको लगातार अस्वीकृति द्वारा, मुटु सजिलै जल्ने सुख्खा परालहरू जस्तो छ कि एक आत्म-केन्द्रित / आत्म-खुशी हृदय रहनेछ।

“तिमीहरूले भुसलाई गर्भधारण गर्छौं, तिमीहरूले पराले ठोसाहरू जन्माउँछौ। तिमीहरूको सास तिमीहरूलाई नै भस्म गर्ने अग्नि हो। मानिसहरू चून जलेझैं जल्नेछन्। काटेका काँढाघारी आगोमा जलाएझैं तिनीहरू जलाइनेछन्।” -यशैया ३३: ११-१२

फेरि, यो सबै तपाईं कसरी परमेश्वरको प्रेमलाई व्यवहार गर्नुहुन्छ त्यसमा भर पर्छ। यदि तपाईंले यसलाई अस्वीकार गर्नुभयो भने, आत्म-निर्णय र निन्दाको दोषीले तपाईंलाई खरानीमा भस्म गर्नेछ। यदि तपाईंले यसलाई प्राप्त गर्नुभयो भने, परमेश्वरको ज्वलन्त प्रेमले तपाईंको जीवनबाट पापीपन मेटाउनेछ र यो

तपाईंको लागि अनन्त जीवन हुन्छ। यशैयाले राखेको प्रश्नलाई ध्यान दिनुहोस् कि कसले भस्म पार्ने आगोमा बसगर्नेछ:

“भस्म गर्ने आगोसँग हामीहरूमध्ये को बस्न सक्छ र? अनन्त जलनमा हामीहरूमध्ये को रहन सक्छ र?” - यशैया ३३: १४

धेरै जसो इसाई संसारले उत्तर दिनेछ कि यो दुष्ट हो जो "अनन्त जलन" मा बस्दछ। तर अब यशैयालाई जारी राख्न अनुमति दिनुहोस् जसै उसले अर्को पदमा आफ्नै प्रश्नको उत्तर दिँदछन्:

"त्यही, जो धार्मिकतासाथ हिँड्दछ, र ठीक कुरा गर्दछ, करकापसित लिएको नाफा इन्कार गर्छ, जसले घूस लिन आफ्नो हात बढाउँदैन, जसले हत्याका षड्यन्त्रप्रति आफ्नो कान थुन्छ, दुष्ट्याइँको चिन्तन गर्नुभन्दा आफ्नो आँखा चिम्लन्छ।" - यशैया ३३: १५

यो ती हुन् जसले येशू र उहाँको धार्मिकतालाई स्वीकारेका छन् जसले परमेश्वरको प्रेमको अनन्त आगोमा बस्नुहुनेछ; किनकि उनीहरूले "पवित्र आत्मा र आगोले" बप्तिस्मा लिएका छन् (मती ३:११)। यो सत्य हो कि यो आगो अकल्पनीय छ:

"यदि तिम्रो हातले तिमीलाई बाधा दिन्छ भने त्यसलाई काटिदेऊ। दुई हात भएर नरकको ननिभ्ने आगोमा जानुभन्दा डुँडो भएर जीवनमा पस्नु तिम्रो निम्ति असल हो। [नरकमा त न कीराहरू मर्दछन्, न आगो नै निभ्दछ।] -मर्कूस ९: ४३-४४

बुझाउनु भन्ने शब्दको अर्थ "निभाउनु" वा "बाहिर राख्नु" हो। कोही पनि आगो निभाउन सक्षम हुनेछैन। यर्मियाले अगमवाणी गरे कि यरूशलेम आगोले भस्म हुनेछ जुन आगो निभ्नेछैन:

"तर शबाथ पवित्र राख्नलाई र शबाथ-दिनमा भारी बोकेर यरूशलेमका मूल ढोकाहरूबाट भित्र पस्न छोड्नलाई मेरो कुरा मानेनौं भनेदेखि त म यरूशलेमका

मूल ढोकाहरूमा ननिभ्ने आगो लगाइदिनेछु, र त्यसले त्यसका किल्लाहरू स्वाहा पार्नेछ।"- यर्मिया १७: २७

सर्वप्रथम याद गर्नुहोस् कि यस ननिभ्ने आगोले "यरुशलेमका दरबारहरू भस्म पार्नेछ (स्वहा गर्नेछ)।" वास्तवमा, यस आगोको कारण, यरुशलेमलाई "उजाड" छोडियो, तर ७० वर्षको लागि मात्र (२ इतिवृत्ति: ३६: १९-२१)। यरुशलेम ननिभ्ने आगोले जलेको थियो, तर यरुशलेम आजसम्म जलिरहेको छैन। आगोले निभाउन नसकिने आगोलाई जनाउँछ किनभने, कसैले पनि आगोलाई निभाउन सकेन। तर यो आफैमा जलेको थियो। यरुशलेम उजाड बनाउने काम पूरा नभएसम्म आगो निभेको थिएन। जब हामी यशैयाले आगोको तालको बारेमा के भन्छ भनि पढ्छौं सम्पूर्ण तस्वीर स्पष्ट हुन्छ:

"निश्चय नै तिनीहरू ठुटाजस्तै छन्। आगोले तिनीहरूलाई जलाउनेछ। आगोका ज्वालाको शक्तिबाट तिनीहरू आफैलाई बचाउन सक्दैनन्। यहाँ कसैलाई आगो ताप्ने भुङ्गो हुँदैन, न यहाँ बसेर तापनलाई आगो हुनेछ।" -यशैया ४७: १४

यशैयाले यस्तो पनि अगमवाणी गरे कि "ती मानिसहरू आगोका ज्वाला जस्तै हुनेछन्। कसैले पनि आफ्नो दाज्यू-भाइलाई बचाउनेछैन।" (यशैया ९: १९) धेरैले अनुमान गर्छन् कि येशूले मर्कूस ९: ४४ मा भन्नुभएको "गँड्यौला" ले एक व्यक्तिको आत्मालाई जनाउँदै छ जुन नरकको आगोमा कहिल्यै मर्नेछैन। यद्यपि, येशूले स्पष्ट रूपमा भन्नुभएको छ कि शरीर र आत्मा दुबै नरकमा नष्ट हुनेछन् (मती १०:२८) र अनन्त यातनामा अनन्तको समयको लागि बाँच्नेछैनन्। परमेश्वरले आँसुको साथ चेतावनी दिनुभयो: "जो पाप गर्दछ, त्यो मर्नेछ।" (इजकिएल १८: ४) सत्य कुरा के हो भने, येशूले शाब्दिक गँड्यौला वा किराको सङ्केत गर्दै हुनुहुन्छ जुन मृत शरीरहरूलाई खुवाइन्छ। यशैया भन्छन्:

"तेरा सबै रवाफ त तेरा वीणाको गुञ्जनसँगै चिहानमा झारिएका छन्। आँसा तेरो ओछ्यान र कीरा तेरो ओढ्ने भएका छन्।" - यशैया १४:११

"किनकि लुगा खाएइँ कीराले तिनीहरूलाई खानेछन्। उन खाएइँ कीराले तिनीहरूलाई खानेछन्। तर मेरो धार्मिकता सदाको निमित्त रहनेछ, मेरो उद्धार पुस्तादेखि पुस्तासम्मै।" -यशैया ५१: ८

येशूले भन्नुभयो: "र ती अनन्त दण्डको लागि जानेछ: तर धर्मीहरू अनन्त जीवनमा प्रवेश गर्नेछन्। " (मती २५:४६) दुष्टको लागि "सजाय" के हो? "पापको ज्याला मृत्यु हो" (रोमी ६: २३)। परमेश्वरले उनीहरूलाई मृत्युदण्ड दिनुहुन्न। तिनीहरूले पाप जीवन बिताउँछन्, त्यसैले पापले उनीहरूको मृत्युको ज्याला दिन्छ (कारण र प्रभाव / परिणाम) र यो मृत्यु "अनन्त" हुनेछ। तिनीहरू कहिल्यै जीवनमा आउनेछैनन् किनकि उनीहरू परमेश्वरबाट छुट्टिन रोजेका छन् जो जीवनको एक मात्र स्रोत हुनुहुन्छ! यहाँ "सजाय" को लागि ग्रीक शब्द κόλασις (कोलासिस) हो जसको अर्थ "वञ्चित" हो। तिनीहरू जीवनबाट वञ्चित हुनेछन्! तिनीहरू "जीवनको अनन्त वञ्चिततामा" जानेछन्! यसैले उनीहरूले कहिल्यै साँचो "विश्राम" पाउँदैनन् (प्रकाश १४:११) किनकि उनीहरूले परमेश्वरको प्रेमिलो / दयालु उपस्थितिलाई अस्वीकार गरेका छन् (प्रस्थान ३३:१४; मती ११: २८-२९)।

येशूले के भन्नुहुन्छ त्यसलाई नजिकबाट हेर्नुहोस्; जबकि दुष्टहरू "अनन्त दण्ड (जीवनको वञ्चितता)" मा जान्छन्, धर्मीहरू अनन्त जीवनमा प्रवेश गर्नेछन्। केवल ती व्यक्तिहरू जो ख्रीष्टमा छन् अनन्त वा, कहिल्यै अन्त नहुने जीवन पाउँछन्:

"किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस्, तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस्। किनकि परमेश्वरले संसारलाई दोषी ठहराउन भनी पुत्रलाई संसारमा पठाउनुभएन, तर संसार उहाँद्वारा बाँचोस् भनेर पठाउनुभयो।"

यूहन्ना ३: १६,१७

जब हामी दुष्टहरू अनन्त जीवनको लागि जलाइनेछन् भनेर सिकाउँदछौं भने हामीले यो सिकाइरहेकाछौं कि उनीहरूसँग अनन्त जीवन छ भनेर। यो दर्दनाक अनन्त जीवन हुनेछ, तर यो अझै अनन्त जीवन हो। तर होइन! केवल ख्रीष्टमा हुनेहरूले मात्र "अनन्त जीवन" पाउँदछन् किनकि उहाँ "जीवन" हुनुहुन्छ (यूहन्ना १४: ६), र अनन्तको मात्र जीवन धार्मिकताको जीवन हो (व्यवस्था ३०:१५-२०)।
यूहन्ना भन्छन्:

"जससँग पुत्र हुनुहुन्छ, त्यससँग जीवन छ, जससँग परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ, त्यससँग जीवन हुँदैन।" - १ यूहन्ना ५: १२

जससँग येशू छैन, उसले मृत्यु पाउनेछ - अनन्त (अन्तहीन) मृत्यु! "अनन्त दण्ड" भन्ने वाक्यांश प्रयोग गर्नुको सट्टा पावलले २ थिस्सलोनिकी १: ९ मा "अनन्त विनाश" लाई प्रयोग गरेकाछन्। यो विनाश (मृत्यु) हो जुन अनन्तको छ!

आज हामीलाई परमेश्वरको चरित्रको बारेमा यस सत्यको साँघुरो मार्गको अर्को चरणमा हिँड्न आमन्त्रित गरिएको छ, यो देख्न कि हाम्रा स्वर्गमा हुनुहुने पिता दुःखकष्टको स्रोत नभएको, तर उहाँको मायालु उपस्थितिले पापलाई विनाश गर्ने प्रकृतिमा प्रकट गर्दछ, र यो प्रक्रियाले न्यायलाई पूरा गर्दछ।

परमेश्वरबाट आएको आगो ?

गँड्यौला, मर्देन, अन्धकारको साङ्लो र ननिभ्ने आगो ती सबै प्रतीकहरू हुन् जसले आफूलाई शैतानको भण्डारमा कलंकित हुन दिएका सबैको अनुभवको प्रतिनिधित्व गर्दछ। पापीको यस्तो अवस्थाले उसलाई आफ्ना पापहरूको लागि साँचो पश्चाताप गर्ने अवसर भन्दा टाढा राख्दछ र यसैले हाम्रो पिताको क्षमाको फाइदा लिन सक्ने मौका देखि बाहिर राख्दछ। पापको प्रभाव कतिको कठोर छ भनेर यहाँ छानिस्सन्देह, त्यहाँ एक भौतिक आगो पनि हुनेछ, जसले पृथ्वीलाई यसलाई नविकरणको लागि तयार पार्दै यसलाई शुद्ध पार्छ। हामी स्वास्थ्यवर्धक जङ्गलको आगोको समानान्तरको बारेमा सोच्न सक्दछौं जसले जंगललाई नयाँ जीवन दिन्छ। किनकि परमेश्वरले घातक शक्ति प्रयोग गर्नुहुन्न, त्यसो भए भौतिक आगो कहाँबाट आयो? धेरै अनुवादहरूमा "परमेश्वरबाट" भन्ने वाक्यांश कोष्ठकमा राखिएको छ, र केहिमा यो अनुपस्थित छ:

तिनीहरू पृथ्वीको चौडाई माथि गए, र पवित्र जनहरू र प्रिय शहरको छाउनीको चारैतिर घेरे। स्वर्गबाट आगो आयो र तिनीहरूलाई जलायो। -प्रकाश २०:९

DARBY

र तिनीहरूले पृथ्वीको चौडाई भन्दा माथि गए, र सन्तहरू को शिविरमा र प्रिय शहरलाई घेरे: र स्वर्गबाट तल आगो खस्यो, र तिनीहरूलाई स्वाह पार्यो। -प्रकाश

२०:९ ASV

तिनीहरू पृथ्वीको चौडाई मा आए र सन्तहरू, प्रिय शहरको वरिपरि छाउनी लाए। तब स्वर्गबाट आगो आयो र तिनीहरूलाई भस्म पार्यो। -प्रकाश २०:९ **CSB**

र तिनीहरू पृथ्वीको व्यापक समतल भन्दा माथि बढे र सन्तहरू र प्रिय शहर को शिविरमा घेरा हाले, तर आगो स्वर्गबाट तल आयो र तिनीहरूलाई नष्ट पार्यो। -प्रकाश २०:९ ESV

अनुवादकहरू, "ईश्वरबाट" वाक्यांशको साथ वाक्य अनुवाद गर्दा, के परमेश्वरको बारेमा मान्छेको पापी सोचलाई पनि अनुवाद गर्नुहुन्छ? आफ्नो पतित स्वभावमा मानिस सधैं परमेश्वरको चरित्र भन्दा उहाँको शक्तिको आराधना गर्दछ, किनभने मानिस आफैँले परमेश्वरको शक्तिलाई उहाँको चरित्र भन्दा बढी चाहान्छ, विशेष गरी किनभने त्यो चरित्र आत्म बलिदान मध्ये एक हो (मती १६: २४)। त्यसकारण उसले पदहरू अनुवाद गर्ने तरिकामा उसले परमेश्वरलाई आफूले चाहेको शक्तिमा जोड दिन्छ, उसले आफूले कम महत्त्वको दिएको चरित्रलाई भन्दा। यसले हामीलाई पालनागर्नेहरूको सट्टा व्यवस्थाको सुनुवाईकर्ता बनाउँदछ (याकूब १:२३), परमेश्वरलाई जान्न र त्यसमाथि विश्वास गर्नु भन्दा हाम्रो आफ्नै योजनाहरूको अनुसार काम गरिरहेको छ। परमेश्वरको त्यो पुरानो करारको व्यवस्थाको सोचलाई प्रतिबिम्बित गर्नाले वास्तवमा परमेश्वरको चरित्रको महिमा भस्म गर्ने आगोको रूपमा देखा पर्दछ:

"इस्राएलीहरूका दृष्टिमा परमप्रभुका महिमाको रूप पर्वतको टाकुरामा भस्म पार्ने आगोजस्तै थियो।" -प्रस्थान २४:१७

शैतानले जहिले पनि मानिसहरूले स्वर्गबाट आगो निस्किरहेको छ भन्ने विश्वास गरेको चाहन्छन्, तब यसको मतलब यो हो कि परमेश्वरले यसलाई प्रत्यक्ष गराउनुभयो। यद्यपि निम्न घटनाहरूमा यो शैतान हो जसले स्वर्गबाट आगो ल्यायो:

"त्यो बोल्दाबोल्दै अर्को समाचारवाहक आइपुग्यो। त्यसले भन्यो, "परमेश्वरको अग्नि स्वर्गबाट झरेर भेडाहरू र गोठालाहरूलाई भस्म पान्यो। अनि तपाईंलाई समाचार दिन म मात्र उम्कें।" - अय्यूब १: १६

"त्यसले पहिलो पशुको उपस्थितिमा त्यही पशुको सारा अधिकार चलाउँदथ्यो, र पृथ्वी र त्यसका सम्पूर्ण बासिन्दाहरूलाई पहिलो पशुको पूजा गर्न लाउँथ्यो, जसको घातक चोट निको भएको थियो। मानिसका आँखाको अगि आकाशबाट पृथ्वीमा आगो झार्नेजस्ता ठूला-ठूला चिन्हहरू पनि त्यसले गर्‍यो।" -प्रकाश १३: १२, १३

आफ्ना चेलाहरूसमक्ष यो सोच देखा पर्दा येशूले हप्काउनुभयो:

"तब यो देखेर उहाँका चेलाहरू याकूब र यूहन्नाले भने, "प्रभुज्यू, के तपाईं चाहनुहुन्छ कि स्वर्गबाट आगो बर्साएर यिनीहरू भस्म होऊन् भनी हामी आज्ञा गरौं जस्तो एलियाले गरेथे? तर फर्केर उहाँले तिनीहरूलाई हप्काउनुभयो। तिमीहरूलाई थाहाछैन तिमीहरू कुन आत्मामा बेल्टैछौं" -लूका ९: ५४, ५५

पद १२ ले देखाउँदछ कि आगो शैतानको काम हो र सन्देशवाहकले गल्तीले त्यसलाई परमेश्वरमा जिम्मेवार ठहरायो।

यहाँ येशू यस तथ्यलाई संकेत गर्नुहुन्छ कि केवल उहाँका चेलाहरू मात्र होइन एलिया आफै पनि परमेश्वरको चरित्रलाई बुझ्नको लागि समस्यामा थिए, र लाग्यो कि परमेश्वरले उनीहरूको आपसी दुश्मनहरू आगोमा नष्ट गर्नु पर्छ। यद्यपि परमेश्वर र उहाँको पुत्र उनीहरूका भविष्यवक्ताहरूसँग धैर्य गर्दै उनीहरूको पवित्र चरित्रको प्रकृति र उनीहरूको राज्यका सिद्धान्तहरू सिकाउँदै हुनुहुन्थ्यो। फेरि हामी पढ्छौं:

"परमप्रभुले भन्नुभयो, "पर्वतमा गएर परमप्रभुको उपस्थितिमा खडा हो, किनकि परमप्रभु त्यहाँबाट जान लाग्नुभएको छ।" तब परमप्रभुको अगिअगि एउटा ठूलो र प्रचण्ड बतास पहाडहरू फुटाउँदै र चट्टानहरू चिर्दैआयो, तर बतासमा परमप्रभु हुनुहुन्नथ्यो। बतासपछि भैंचालो आयो, तर भैंचालोमा परमप्रभु हुनुहुन्नथ्यो। भैंचालोपछि एउटा आगो आयो, तर आगोमा परमप्रभु हुनुहुन्नथियो। अनि आगोपछि एउटा मधुरो कानेखुसी आयो। -१ राजा १९: ११,१२

"प्रभु शारीरिक आगोमा हुनुहुन्नथ्यो किनकि उहाँको शक्ति सँधै उहाँको मायालु चरित्रको अधीनमा रहन्छ, त्यसकारण उहाँको राज्य शक्ति र सम्मोहक शक्तिको राज्य होइन। येशूले सिकाउनुभयो कि उहाँको राज्य यस संसारको होइन तर यदि थियो भने उहाँका सेवकहरू उहाँका विरोधीहरूसँग लड्ने थिए (मती १८: ३६)। तर किनकि उहाँको राज्य यस संसारको होइन (शक्ति र प्रभावशाली शक्तिको राज्य होईन) उहाँले नम्र भई आफूलाई शत्रुहरूको हातमा सुम्पिदिनुभयो र यातना भोग्नुपर्दा उहाँले प्रार्थना गर्नुभयो, "हे पिता, तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्; किनकि उनीहरू के गर्छन् सो उनीहरूलाई थाहा छैन" (लूका २३: ३४)। त्यसोभए राजाले उनलाई पक्रन पठाइएका व्यक्तिहरूलाई नाश गर्न एलियाले स्वर्गबाट आगो खसाउन किन आज्ञा गरे?।

यो आगो परमेश्वरबाट नभएको भए कहाँबाट आयो त?

"एलियाले ती कप्तानलाई जवाफ दिए, "यदि म परमेश्वरका जन हुँ भने, स्वर्गबाट आगो झरेर तिमी र तिम्ना पचासै मानिसलाई भस्म पारोस्!" तब स्वर्गबाट आगो झरेर ती कप्तान र तिनका मानिसलाई भस्म पाऱ्यो।" -२ राजा १: १०

यो त्यो घटना हो जसलाई चेलाहरूले सम्बोधन गरेका थिए। यहाँ एलियाले अझै पनि परमेश्वरको राज्यको बारेमा आफ्नो गलत धारणा छोडेको छैन, र स्वर्ग र हिंसाको संकेत द्वारा परमेश्वरको अगमवक्ताको रूपमा आफ्नो पहिचानको रक्षा गर्ने प्रलोभनमा उनी दगुरे। यहाँ मूल शब्द "यदि" मा छ, शङ्काको अभिव्यक्ति , यस्तै प्रलोभनहरूको साथ शैतान येशूकहाँ पनि आएको थियो:

"तब परीक्षा गर्नेले उहाँकहाँ आएर भन्यो, "तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने यी ढुङ्गाहरूलाई रोटी होऊन् भनी आज्ञा दिनुहोस्।" मत्ती ४: ३

र भने, "ए मन्दिर भत्काउने र तीन दिनमा निर्माण गर्ने, आफैलाई बचा, र परमेश्वरको पुत्र होस् भने, क्रूसबाट ओर्लेर तल आइज।"

मत्ती २७: ४०

यी सबै कुरालाई ध्यानमा राख्दै, त्यसोभए, हजार वर्ष पछि स्वर्गबाट तल झर्ने वास्तविक आगो र पृथ्वीबाट विस्फोटन हुने के कारण हुनेछ? जब हामी परमेश्वरको वचन र वातावरण को कारक हेर्छौं, हामीले देख्यौं कि परमेश्वरले प्रकृतिमा कार्यान्वयन गरेका नियमहरू आफ्नो आनन्द र राज्यको आज्ञापालनमा मानव चरित्रलाई दर्पण गर्न वनावट गरिएका थिए - जसरी मानिस परमेश्वरको ज्ञानमा बढ्दै जान्छ, अदनको बगैँचा संसारभर फैलिन्दै जानेथियो। तर जब ख्रीष्टको आत्माको ठाउँमा विद्रोहको आत्मा, शैतानको आत्मा भिरिन्छ, पृथ्वीले शैतानको आत्मामा रहेको कलह प्रकट गर्न शुरू गर्यो। त्यस युगको लागि जलप्रलय एक चरम सीमा थियो, जब सम्पूर्ण पुस्ताले ख्रीष्टलाई आफैमा क्रूसमा टाँगे उनीहरूको शक्ति र स्वार्थी योजनाहरूको लागि उहाँको शक्ति (जसले सबै जीवनलाई समालिराख्दछ) प्रयोग गरेर। जब उनीहरूले उहाँको आत्मालाई पूर्ण

रूपमा अस्वीकार गरे, जसले सबै थोक समावेश गर्दछ ("उहाँद्वारा सबै थोक बनियो ", कलस्सी १:१७; र "जसमा हामी बाँचिरहेका छौं, र हिँड्छौं, र हाम्रो अस्तित्व छ"), प्रेरित १७: २८) पृथ्वीले आफ्नो मालिक - पतित मानिसका आत्मालाई पूर्ण रूपमा प्रकट गर्न अनुमति दिएको थियो। हामीलाई सूचित गरिएको छ कि उही सिद्धान्तले अन्तमा काम गर्ने छ, जहाँ मानिसहरूको ज्वालाभारी कामुकताहरूले पृथ्वी भर्दछ र भौतिक आगोको रूपमा बाहिर निस्कन्छ:

"र त्यसरी नै स्त्रीतर्फको स्वाभाविक व्यवहार त्यागेर एक-दोस्रातर्फ कामुकताको जलनमा पुरुषहरूले पुरुषहरूसितै निर्लज्ज काम गरे, र आफ्नै शरीरमा आफ्ना कसूरको उचित दण्ड भोगे।"[उनीहरूले जे छरे त्यस्तै कटनी गरे]

रोमी १: २७

"सर्वप्रथम तिमीहरूले यो बुझ्नुपर्छ, कि पछिल्ला दिनहरूमा गिल्ला गर्नेहरू गिल्ला गर्दै, तिनीहरूका आफ्नै अभिलाषामा यसो भन्दै आउनेछन्, "उहाँका आगमनको प्रतिज्ञा कहाँ गयो? किनकि पिता-पुर्खाहरू सुतिसकेका दिनदेखि नै सबै कुरा सृष्टिको सुरुदेखि चलिआएजस्तै आज पनि छँदैछ।" जानी-बुझिकन पनि तिनीहरू यस कुराको वास्ता गर्दैनन्, कि परमेश्वरको वचनद्वारा स्वर्गहरू अघिदेखि नै थिए, र पृथ्वीचाहिँ पानीबाट र पानीद्वारा नै बनाइयो। त्यही पानीबाट त्यस समयको संसार जलप्रलयमा डुबेर नष्ट भयो। तर त्यही वचनले भक्तिहीन मानिसको इन्साफ र विनाशका दिनसम्मको लागि अहिलेको आकाश र पृथ्वी आगोको निम्ति साँचिराखिएका छन्।" -२ पत्रुस ३: ३-७

हामी जलप्रलय हुनुअघिका मानिसहरूबारे सोच्न सक्छौं र किन तिनीहरूले यो सिद्धान्तलाई विश्वास गरेनन्। तर आजको अवस्था फरक छैन। जब मानव इतिहासको दुष्टताले पृथ्वीको सम्पूर्ण सतह ढाक्छ र शैतानको साथमा उनीहरू विद्रोह पूर्ण रूपमा आफूलाई प्रकट गर्दछन्, पृथ्वी र स्वर्गलाई फेरि एक पटक उनीहरूको दुष्टताको ज्वलन्त प्रकृति झल्काउन अनुमति दिइनेछ।

"त्यसरी नै त्यो देश अशुद्ध भएको हो। अनि मैले त्यसमाथि त्यसका अधर्मको दण्ड उठाएँ, र देशले आफ्ना बासिन्दाहरूलाई उकेलेर फ्याँकिदियो। मेरा विधिविधान पालन नगरेर यदि तिमीहरूले त्यस देशलाई अशुद्ध पार्नु भन्ने त्यसका पूर्वबासिन्दालाई झैं तिमीहरूलाई पनि त्यसले उकेलेर फ्याँकिदिनेछ" - लेबी १८: २५, २८

"हामी जान्दछौं, सारा सृष्टि अहिलेसम्म एकसाथ प्रसववेदनाको आर्तनाद गरिरहेछ।" -रोमी ८: २२

अन्तमा पृथ्वी र स्वर्गमा आगोको रूपमा भण्डार गरिएको दुष्टतालाई उकेलेर फ्याँकिदिएर शान्तिसाथ विश्राम पाउनेछ। पापसँग व्यवहार गरियो, प्रकृति एक पटक फेरि बासिन्दाहरूको पवित्रताको प्रतिबिम्बित गर्न सक्षम हुनेछ - परमेश्वरका छोराछोरीहरू जसको हृदयमा ख्रीष्टको आज्ञाकारिता र पिताप्रति मायालु आभारको आत्मा बास गर्दछन्। ख्रीष्टको चरित्रलाई स्वीकार गर्दै, हामी हाम्रो अद्भुत परमेश्वर र उहाँको पुत्रको ज्वलन्त प्रेमको उपस्थितिमा सदाका लागि बाँच्न सक्षम हुनेछौं।

"त्यहाँ एउटा जलिरहेको पोथ्राको ज्वालामा परमप्रभुका दूत तिनीकहाँ प्रकट भए, र तिनले पोथ्रालाई हेरे। त्यो पोथ्रा जलिरहेको थियो— तापनि भस्म हुँदैनथ्यो। मोशाले भने, "अब म छेवैमा गएर यो गजबको दृश्यलाई हेर्नेछु। त्यो पोथ्रा किन भस्म हुँदोरहेनछ?" जब हेर्नेलाई तिनी त्यतातिर लागेका परमप्रभुले देख्नुभयो, तब परमेश्वरले पोथ्राको बीचबाट "मोशा, ए मोशा" भनेर तिनलाई बोलाउनुभयो। अनि तिनले भने "म यहीं छु।" तब परमेश्वरले भन्नुभयो, "यता नजिक नआइज। तेरो खुट्टाबाट जुत्ता फुकाल, किनभने तँ उभिएको यो ठाउँ पवित्र भूमि हो।" उहाँले अझै भन्नुभयो, "म तेरा पिता-पुर्खाका परमेश्वर हुँ। अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर र याकूबका परमेश्वर हुँ।" तब मोशाले आफ्नो मुख ढाके, किनकि तिनी परमेश्वरलाई हेर्न डराए।" - प्रस्थान ३: २-६

"मृतकहरू जीवित भई उठ्ने कुराको विषयमा के तिमीहरूले मोशाको पुस्तकमा पढेका छैनौ? कि कसरी पोथोको विषयमा लेखिएको खण्डमा परमेश्वरले मोशालाई भन्नुभयो, 'म अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर र याकूबका परमेश्वर हुँ।' उहाँ मुर्दाहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ, तर जिउँदाहरूका हुनुहुन्छ। तिमीहरू एकदमै भूलमा परेका छौ।" -मर्कस १२: २६,२७

येशूले जलिरहेको पोथालाई परमेश्वर जीवितहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर जोड्नुभयो। यो पोथा आगोमा बलेको प्रतीक हो। यद्यपि यो अझै जलिरहेको छैन। पापी र धर्मी दुबै त्यो अग्निमय प्रेमको उपस्थितिमा हुनेछन्, तर यो हामी कसरी गछौं हामी माथि निर्भर हुन्छ। धर्मीजन "भस्म पार्ने आगोसित" बस्न सक्छ; तर पापी जीवनका विचारहरू, शब्दहरू र कार्यहरूले अन्ततः एक सर्वोच्च परमेश्वरसँग भेट गरेपछि, उसलाई आफैमा परिवर्तन गरिनेछ जसले परमेश्वरलाई एक निष्ठुरीको रूपमा न्याय गर्दछ - र पापीको "आगो जस्तै, सासले उसलाई निल्नेछ"। जब परमेश्वर दुष्टहरूको लागि भस्म गर्ने आगो हुनुहुनेछ, भने उहाँ आफ्नो मानिसहरूका लागि सूर्य र ढाल दुबै हुनुहुन्छ।

बेबिलोनको आगोमा उभिएका तीन जवान हिब्रू पुरुषहरू जस्ता जो जलेका थिएनन् (दान), स्वर्गबाट आएका पवित्र बासिन्दाहरूलाई दुष्टबाट फुट्ने क्रोधको भावनाले असर गर्दैन। तिनीहरू शान्तिको राजकुमारको आत्माले भरिएका छन् त्यसैले तिनीहरूसँग सबै प्रकृति शान्तिमा छन्। परमेश्वर उनीहरूको निमित्त यस अर्थमा ढाल हुनुहुन्छ कि तिनीहरू उहाँको आत्माले भरिएका छन् किनकि उहाँले तिनीहरूलाई पूर्ण शान्तिमा राख्नुहुनेछ जसको दिमाग तपाईंमा रहन्छ (यशैया २६: ३)।

सजायको चरम विन्दु

दुष्टले भोग्ने मात्रा उनीहरूको पापीको अनुपातमा छ भन्ने धारणाबारे के भन्न सकिन्छ? येशूले निम्न कुरा गर्नुभयो:

“आफ्नो मालिकको इच्छा जानेर तयार नरहने र तिनको इच्छाबमोजिम नगर्ने दासले चाहिँ ज्यादै पिटाइ खानेछ। 48तर मालिकको इच्छा नजानेर पिटाइ खाने योग्यको काम गर्नेले थोरै पिटाइ खानेछ। प्रत्येक जसलाई धेरै दिइएको छ, त्यसबाट धेरै माग्नेछ, र हरेक जसलाई धेरै सुम्पिएको छ, त्यसबाट अझ बढी लिइनेछ।” -लूका १२: ४७-४८

हामीलाई याद छ कि बाइबलले भन्छ कि व्यवस्था आत्मिक छ (रोमी ७:१२)। जसरी व्यवस्था अनुसार दुष्टको न्याय हुन्छ, सर्वप्रथम तिनीहरूको दुःखकष्ट आत्मिक तवरले हुन्छ जुन हामीले अगाडी संकेत गरिसक्यौं। कुनै व्यक्तिगत ख्रीष्ट र उहाँको इच्छाको बारेमा जति धेरै ज्ञान हुन्छ त्यति नै उसको पीडा पनि त्यस्तै हुन्छ। जब कोहि व्यक्ति एक व्यक्तिको अन्त्येष्टिमा भाग लिन्छन् उनीहरूलाई त्यो राम्रोसँग थाहा हुँदैन, कि कष्ट त्यति ठूलो हुँदैन; तर जब तपाइँसँग एक व्यक्तिको बारेमा एक आत्मीय ज्ञान छ भने कष्ट धेरै हुन्छ। कसैले पनि परमेश्वर र उहाँको पुत्रलाई शैतानले भन्दा बढी चिन्न सकेको छैन। उनी परमेश्वरको पवित्र आगोको पत्थरमा माथि र तल ओर्लिनथे (इजेकिएल २८: १४) - उहाँको चरित्रको प्रतीक जो व्यवस्था हो (व्यवस्था ३३: २)। यसैले उसको कष्ट सबैभन्दा ठूलो छ; यसैले ऊ अरु कसैले भन्दा लामो दुःख भोग्ने छ। बाइबलले बताउँदैन कि कसले शैतानलाई लामो समयसम्म दुःख भोग्न बाध्य तुल्याउँछ भनेर, शैतानलाई दुःखकष्ट भोग्न बाध्य बनाउने, यो निर्णय गर्न पाठकवर्गहरूलाई छाडिदिएकोछ। हामीलाई थाहा छ कि येशूले कसरी न्याय गर्नुहुन्छ भनेर, पापी आफैले आफैमा सजाय ल्याउँछ:

"तर जब तिनीहरूले यो सुने, तब, ठूलादेखि सुरु गरी सानासम्म एक-एक गरेर गए र येशू त्यस स्त्रीसँग एकलै छोडिनुभयो, अनि त्यो स्त्रीचाहिँ उहाँको अगि उभिरही।" - यूहन्ना ८: ९

हामानको कथाले हामीलाई यो पनि देखाउँदछ कि शैतानले लामो समयसम्म दुःख किन भोग्नुपर्दछ भनेर:

"तब राजाको सामु हाजिर रहने नपुंसकहरूमध्येको एक जना हर्बोनाले भन्यो, "महाराजाको प्राण जोगाइदिने मोर्दकैलाई झुण्ड्याउन भनी हामानले आफ्नै घरमा पच्चीस मिटर अल्गो फाँसीको काठ बनाएको छ।" राजाले भने, "त्यसैमा हामानलाई झुण्ड्या!" तब मोर्दकैको निम्ति आफैले तयार गरेको फाँसीको काठमा तिनीहरूले हामानलाई लगेर झुण्ड्याए। त्यसपछि राजाको रीस शान्त भयो।" - एस्तर ७: ९, १०

हामान र मोर्दकैले शैतान र ख्रीष्टको प्रतिनिधित्व गर्दछ। शैतानले ख्रीष्टलाई खोजेको सजाय उसले भोग्नुपर्नेछ। किनभने हामी पढ्दछौं कि:

"अरूलाई दोषी नठहराओ, र तिमीहरू पनि दोषी ठहराइनेछैनौं। किनभने जसरी तिमीहरू अरूहरूलाई दोषी ठहराउँछौं, त्यसरी नै तिमीहरू पनि दोषी ठहराइनेछौं। जुन नापले तिमीहरू नाप्छौं, त्यसै गरी तिमीहरूका निम्ति पनि नापिनेछ।" - मती ७: १,२

फेरी हामी यो पढ्दछौं कि:

"जसको कल्पना दुष्टताले पूर्ण छ, र उपद्रयाइँ सोचदछ, त्यसले भ्रमलाई जन्म दिन्छ। जसले खनेर एउटा खाल्डो बनाउँछ, त्यसले खनेको खाल्डोभित्र त्यो आफैँ जाकिन्छ। त्यसको उपद्रयाइँ त्यसको आफ्नै टाउकोमा खनिन्छ, त्यसको अत्याचार त्यसकै थाप्लोमाथि ओइरिन्छ।" -भजनसंग्रह ७: १४-१६ NET

प्रत्येक व्यक्तिले आफूले सोचेको परमेश्वरले अरुको न्याय गर्नुपर्दछ भनि ठानेको अनुभव गर्नुपर्नेछ। उनीहरूले अरूलाई जति घृणा र उदारता देखाए त्यति नै तिनीहरूलाई परमेश्वरको प्रेमको ऐनामा प्रतिबिम्बित गर्दछ जसले उनीहरूलाई तिनीहरूको स्वभावको पूर्ण क्षति देखाउँदछ। जो अरूलाई नरकमा सड्न चाहन्छन् निश्चित रूपमा तिनीहरू अरूको लागि माग गरे जस्तै उग्र तीव्रता संग नरक मा सडेर समाप्त हुनेछन्। त्यसैले माफ गर्नुहोस् र तपाईंलाई माफ गरिनेछ। प्रत्येक मानिसलाई ऋण मुक्त गर्नुहोस् कि जसले तपाईंसँग ऋण लिएको छ। आफ्नो विरोधी उनीहरूसँग आफ्नो हृदयमा मिलाप गर्नुहोस्, नत्र भने तिमी आफै अरूलाई इन्साफ गर्ने र न्याय गर्ने समान न्यायकर्तासामु सुम्पिनेछौ।

"त्यसकारण, तपाईंसँग बहाना छैन – तपाईंहरू जो न्यायाधीश हुनुहुन्छ। जब तपाईंले अरु व्यक्तिको इन्साफ गर्नुहुन्छ, तपाईं आफैलाई दोषी ठहराउनुहुन्छ, किनकि तपाईं न्यायाधीश, उही कुराहरूको अभ्यास गर्नुहोस्।" **रोमी २: १ ISV**

निष्कर्ष

यस पुस्तिकामा यो प्रस्टै प्रमाणित भएको छ: “दुष्टले दुष्टलाई मार्नेछ; र धर्मीलाई घृणा गर्नेहरू उजाड हुनेछन्।” -(भजन ३४: २१) यो पापीको हृदय भित्रको दुष्ट हो कि जो बाहिर आउँछ र उसलाई नष्ट। यो आगो परमेश्वरको उपस्थितिमा दोषमार्फत पापीको हृदयमा सृजना गरिएको हो। सारांशमा हामीलाई केहि सरल तथ्यहरूको सम्झना गराइन्छ:

१. धार्मिकताको मार्ग साँघुरो छ र संसारका अधिकांश मानिसहरूले ईश्वरको मायालु अनुग्रहलाई अस्वीकार गर्छन्। येशूले भन्नुभयो, अनन्त जीवनको बाटो सिधा र साँघुरो छ र थोरैले मात्र यसलाई फेला पार्दछन्। मती ७: १४
२. दुष्टहरू मर्नेछन् र सदाका लागि नष्ट हुनेछन्, आफ्नै विद्रोहको दोषीले पीडामा डुबे।
३. प्रकृतिको नियमहरूमार्फत मानिसका पापीपनहरू प्रतिबिम्बित गर्ने क्षमता छ कि दुष्टहरू भस्म हुनेछन्, जबकि उनीहरूको लाजमर्दो जीवनको बोझले गर्दा दबिएको र त्यागिएको महसुस हुन्छ।
४. त्यहाँ कुनै आक्रमण वा बलजफति वा ईश्वरको तर्फबाट दुष्टको जीवनको अन्त गर्ने इच्छा छैन। तर दुष्ट मानिसहरू आफ्नै हातको कार्यमा फस्छन्। तिनीहरू आफैले खनेको खाडलमा तिनीहरू आफै खस्छन्। (भजनसंग्रह ७: १५; ९: १६)।

भस्म गर्ने आगो

जीवनको सुवास वा ज्वालामुखी यातना ?

परमेश्वरमा विश्वास गर्नेहरूका लागि यो विश्वव्यापी रूपमा तर्क गरिएको छ कि पापको अन्त्य गर्ने एउटै मात्र तरिका भनेको दुष्ट मरेकाहरूलाई परमेश्वरको हृदयबाट क्रोधको ज्वालामुखी प्रवाह निकाल्दै दुष्टहरूलाई जलाई तिनीहरूलाई अन्त्य गर्नु हो। यो प्रायः सोचदछन् कि दुष्टले केवल आफैँलाई नष्ट गर्दैनन्, र यदि परमेश्वर न्यायका ईश्वर हुनुहुन्छ भने उहाँले अपराध गर्नेहरूलाई सजाय दिनुहुनेछ र उनीहरूको दुष्कर्मको बदला उनीहरूलाई उनीहरूको कर्म अनुसार सीधा आगोको भट्टीमा हालिदिनुहुनेछ र जीउँदै आफैँले जलाउनु हुनेछ। के एक प्रेमिलो परमेश्वरले आफ्ना छोराछोरीलाई यो गर्न चाहानुहुन्छ? के तपाईं बाटो बिराएको आफ्ना बच्चाहरूलाई आगोमा जलाइदिनुहुनेछ र तिनीहरूलाई कष्टमा चिच्याएको हेर्नुहुनेछ? केही व्यक्तिहरू भन्छन् कि क्यान्सर मेटाउने एक मात्र तरिका यसलाई काट्नु हो। यस समानताको समस्या यो छ कि जब तपाईंले क्यान्सर काट्नु हुन्छ यसको उद्देश्य जीवन बचाउनु हो, यसलाई नष्ट गर्नु होइन। केही मानिस भन्छन् कि दुष्टहरू रेबीज लागेको कुकुर जस्ता छन् जसलाई सुत्न आवश्यक छ। के त्यसोभए तपाईं कुकुरलाई लिएर बिस्तारै यसलाई धेरै दिनको लागि आगोमा जलाउनुहुन्छ, जब त्यो चिच्याउँछ र पीडाले कराउँदछ जतिबेला धर्मो कराउँदछ - "अब थोरै मात्र, तपाईं आफ्नो दुष्टताको कारणले यसको योग्य हुनुहुन्छ"? के साँच्चिकै अन्तको दिनमा यस्तै हुनेवाला छ?

"निश्चय नै उसले हाम्रा निर्बलताहरू बोक्यो, र हाम्रा दुःख भोग्यो, तापनि हामीले उसलाई परमेश्वरबाट हिराईएको, उहाँबाट पिटिएको र दुःखमा परेको

सम्झ्यौं।"

यशैया ५३: ४